

Nasjonale befolkningsframskrivinger 2026

Ane M. Tømmerås, Michael J. Thomas, Terje Skjerpen og Dinh Q. Pham

TALL

SOM
FORTELLER

RAPPORTER / REPORTS

2026/21

I serien Rapporter publiseres analyser og kommenterte statistiske resultater fra ulike undersøkelser. Undersøkelser inkluderer både utvalgsundersøkelser, tellinger og registerbaserte undersøkelser.

© Statistisk sentralbyrå

Publisert: 12. juni 2026

ISBN 978-82-587-2111-3 (elektronisk)

ISSN 1892-7513 (elektronisk)

Standardtegn i tabeller	Symbol
Ikke mulig å oppgi tall Tall finnes ikke på dette tidspunktet fordi kategorien ikke var i bruk da tallene ble samlet inn.	.
Tallgrunnlag mangler Tall er ikke kommet inn i våre databaser eller er for usikre til å publiseres.	..
Vises ikke av konfidensialitetshensyn Tall publiseres ikke for å unngå å identifisere personer eller virksomheter.	:
Desimaltegn	,

Forord

Denne oppsummeringsrapporten beskriver forutsetningene og resultatene fra befolkningsframskrivingene 2026. Det er en oppdatering av tilsvarende rapport fra 2024. Mer informasjon om befolkningsframskrivingene er tilgjengelig på <https://www.ssb.no/folkfram>.

Statistisk sentralbyrå, 01.06.2026

Linda Nøstbakken

Sammendrag

I hovedalternativet til framskrivingene vokser befolkningen fra litt over 5,6 millioner mennesker i dag til 5,75 millioner i 2030, 6,2 millioner i 2050 og nesten 6,4 millioner i 2100. Vi framskriver flere fødsler enn dødsfall frem til 2046. Deretter er det forventet et fødselsunderskudd. Det betyr at befolkningsveksten etter det kun drives av positiv nettoinnvandring. Andelen innvandrere forventes å øke fra rundt 17 prosent i dag til rundt 22 prosent i 2050. Innvandrerbefolkningen vil fremover være mer etablert, med mange som har lang botid i Norge, og flere i høyere aldre enn i dag.

Uansett hvilket alternativ som brukes i befolkningsframskrivingene, ser vi en sterk aldring av befolkningen fremover. Både antallet og andelen eldre vil øke betydelig i fremtiden. Ifølge hovedalternativet vil befolkningen som er 80 år eller eldre mer enn dobles innen 2050. Denne gruppen forventes å utgjøre nærmere én million individer innen 2100. Som andel av den totale befolkningen utgjør det en økning fra dagens 5 prosent til 9,5 prosent i 2050 og over 15 prosent innen 2100. Samtidig vil antallet personer som er 90 år eller eldre, nesten tredobles innen 2050.

Historisk har Norge alltid hatt flere barn og unge enn eldre personer (65+ år). Dette vil snart endre seg. Antallet unge mennesker forventes å være relativt stabilt, mens antallet eldre vil øke betydelig. I starten av 2030-årene antyder hovedalternativet at det vil være flere personer i alderen 65 år eller eldre enn barn og unge (0–19 år), med en økende forskjell etter hvert som vi beveger oss fremover i tid. Hovedalternativet antyder at de som er 70 år eller eldre, vil overgå barn og unge kort tid etter 2050.

Resultatene av befolkningsframskrivingene avhenger av forutsetningene som brukes for de underliggende demografiske komponentene. Vi bruker ulike forutsetninger for fremtidig endring innen fruktbarhet, forventet levealder og innvandring: hovedalternativet (M); høy (H); lav (L); konstant (C); null nettoinnvandring (E); og ingen innvandring (0). Vi framskriver befolkningen i 15 kombinasjoner av disse forutsetningene. Hvert framskrivingsalternativ beskrives ved hjelp av tre bokstaver i følgende rekkefølge: fruktbarhet, forventet levealder og innvandring. Begrepet «hovedalternativ» brukes for å referere til MMM-alternativet.

Befolkningen framskrives etter alder og kjønn frem til år 2100. Innvandrere fra tre landgrupper, norskfødte med to innvandrerforeldre og resten av befolkningen framskrives som separate grupper. Rapporten gir først en oversikt over hovedresultatene, etterfulgt av en mer detaljert presentasjon og diskusjon av fruktbarhets-, dødelighets- og migrasjonsforutsetningene. Befolkningsframskrivinger er i seg selv usikre. Fremtidig innvandring er gjenstand for den sterkeste graden av usikkerhet, men trender innen fruktbarhet, dødelighet og utvandring kan også ende opp ganske annerledes enn forutsatt.

Abstract

In the main alternative of the projections, the population grows from just over 5.6 million people today to 5.75 million in 2030, 6.2 million in 2050 and almost 6.4 million in 2100. We project more births than deaths up until 2046, after which population growth will be driven by immigration alone. The share of immigrants is expected to increase from around 17 percent today to around 22 percent in 2050. Going forward, the immigrant population will be more established, with many having long residence in Norway, and more in the older age groups than today.

Regardless of which alternative is used in the population projections, we see a strong ageing of the population going forward. Both the number and the share of elderly people will increase considerably in the future. The population aged 80 years or older will more than double by 2050 and is expected to amount to close to one million individuals by 2100. Their share of the total population will also increase, from today's 5 percent to 9.5 percent in 2050 and over 15 percent by 2100, according to the main alternative. At the same time, the number of people aged 90 years or older is expected to almost triple by 2050.

Historically, Norway has always had more children and young people than elderly people (65+ years). This will soon change. The number of young people is expected to remain relatively stable, while the number of elderly people will increase considerably. At the start of the 2030s, the main alternative indicates that there will be more people aged 65 years or older than children and young people (0–19 years), with a growing difference as we move forward in time. The main alternative indicates that those aged 70+ years will surpass children and young people shortly after 2050.

The results of the population projections depend on the assumptions used for the underlying demographic components. We use different assumptions for future change in fertility, life expectancy and immigration: the main alternative (M); high (H); low (L); constant (C); zero net immigration (E); and no immigration (0). We project the population in 15 combinations of these assumptions. Each projection alternative is described using three letters in the following order: fertility, life expectancy and immigration. The term 'main alternative' is used to refer to the MMM alternative, which entails the use of the main alternative assumptions for all three components.

The population is projected by age and sex up to the year 2100. Immigrants from three country groups, Norwegian-born to two immigrant parents and the rest of the population are projected as separate groups. The report first provides an overview of the main results, followed by a more detailed presentation and discussion of the fertility, mortality and migration assumptions. Population projections are inherently uncertain. Future immigration is subject to the strongest degree of uncertainty, but trends in fertility, mortality and emigration may also turn out quite differently than the assumptions.

Innhold

Forord	3
Sammendrag	4
Abstract	5
1. Hovedresultater	7
1.1. Sterk aldring.....	13
1.2. En større, mer etablert og eldre innvandrerbefolkning	19
1.3. Endringer fra tidligere framskrivinger	21
1.4. Usikkerhet	22
2. Fruktbarhet	24
2.1. Utviklingen i fruktbarhet i Norge	24
2.2. Datagrunnlag	25
2.3. Forutsetninger for fruktbarhet.....	25
3. Dødelighet og levealder	26
3.1. Datagrunnlag	26
3.2. Skjønnsmessige vurderinger	26
3.3. Forutsetninger om framtidig levealder og dødelighet.....	27
4. Inn- og utvandring	29
4.1. Datagrunnlag	29
4.2. Økonometrisk modell	30
4.3. Returnigrasjon	30
4.4. Utvandring	31
4.5. Forutsetninger for inn- og utvandring	31
Referanser	33
Figurregister	34
Tabellregister	35

1. Hovedresultater

Fortsatt befolkningsvekst, sterk aldring av befolkningen og en større og mer etablert innvandrerbefolkning er hovedfunnene fra de nasjonale befolkningsframskrivingene 2026.

Statistisk sentralbyrås hovedalternativ framskriver en økning i den norske befolkningen fra omtrent 5,6 millioner i dag til 6,0 millioner i 2040 (Figur 1.1) og i underkant av 6,4 millioner i 2100. Vi framskriver at det vil være flere fødsler enn dødsfall fram til 2046. Etter dette vil befolkningsveksten utelukkende opprettholdes av positiv nettoinnvandring. Andelen innvandrere i befolkningen forventes å øke fra dagens 17,5 prosent til litt i overkant av 22 prosent innen 2050. Deretter er andelen stabil fram til 2100. Samtidig vil den fremtidige innvandrerbefolkningen være mer etablert, da flere av innvandrerne har oppholdt seg her lenger og er eldre. Dette samsvarer med en bredere trend med sterk befolkningsaldring i Norge. I løpet av det neste tiåret vil befolkningen bestå av flere eldre (65+ år) enn barn og unge (0-19 år) (Figur 1.2). Befolkningen over 80 år, en gruppe som ofte er store brukere av helse- og omsorgstjenester i dag, forventes å mer enn doble seg innen 2050 og utgjøre litt i underkant av én million individer innen 2100.

Denne rapporten presenterer resultatene av befolkningsframskrivingene. Flere detaljer om den underliggende modellen finnes i Thomas og Tømmerås (2024).

Boks 1.1. Hva betyr H-M-L-forkortelsene?

De nasjonale befolkningsframskrivingene lages ved bruk av modellen BEFINN. Modellen framskriver folketallet etter alder og kjønn på nasjonalt nivå til og med år 2100. Innvandrere fra tre landgrupper, norskfødte med to innvandrerforeldre og den øvrige befolkningen framskrives som egne grupper.

Vi bruker kohort-komponentmetoden med to typer input:

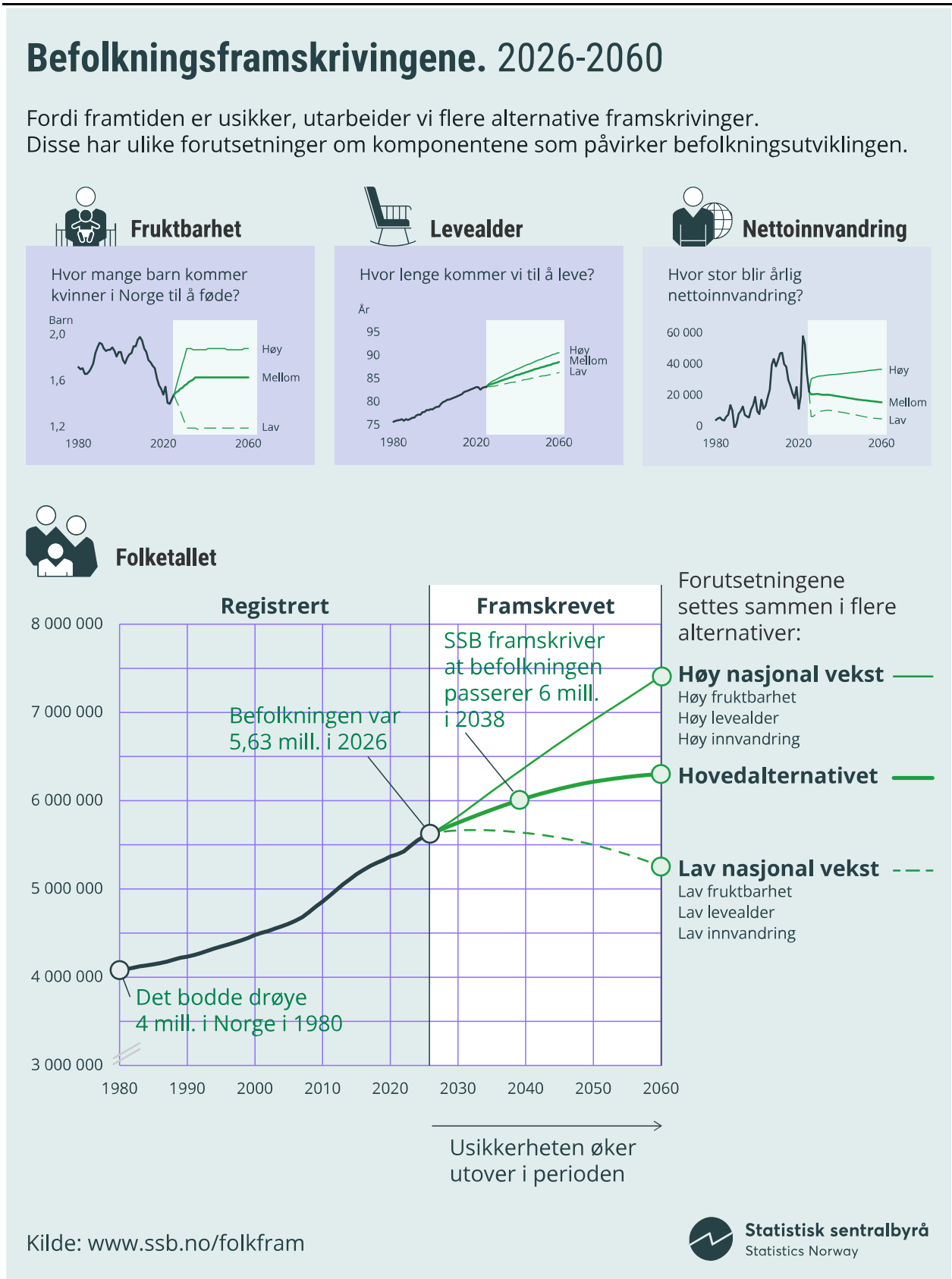
- Oppdaterte tall for befolkningen etter kjønn og ettårig alder
- Forutsetninger om framtidig utvikling i de demografiske komponentene fruktbarhet, levealder og inn- og utvandring

Befolkningsframskrivingene lages i flere alternativer, med ulike kombinasjoner av forutsetninger om de demografiske komponentene. Alternativene beskrives med tre bokstaver som forteller hvilke forutsetninger som er brukt om 1) fruktbarhet, 2) levealder og 3) innvandring. H står for høy, M står for medium og L står for lav.

Hovedalternativet, MMM, bruker mellomnivået for alle de tre komponentene. Det er disse forutsetningene som vi regner som mest rimelige, og MMM er befolkningsframskrivingenes hovedalternativ.

Alternativet LHL beskriver en befolkning med lav fruktbarhet, høy levealder og lav innvandring, som altså gir sterk aldring, mens alternativet HLH beskriver et omvendt scenario, altså svak aldring. Selv om det er lite trolig at både fruktbarheten, levealderen og innvandringen vil holde seg høy (eller lav) gjennom hele perioden, illustrerer likevel spennet mellom HHH- og LLL-alternativene at usikkerheten i framskrivingene er stor og at resultatene i stor grad avhenger av forutsetningene som er lagt til grunn.

Figur 1.1 En oversikt over forutsetningene og befolkningsutviklingen for Norge, registrerte og framskrevne tall i tre alternativer

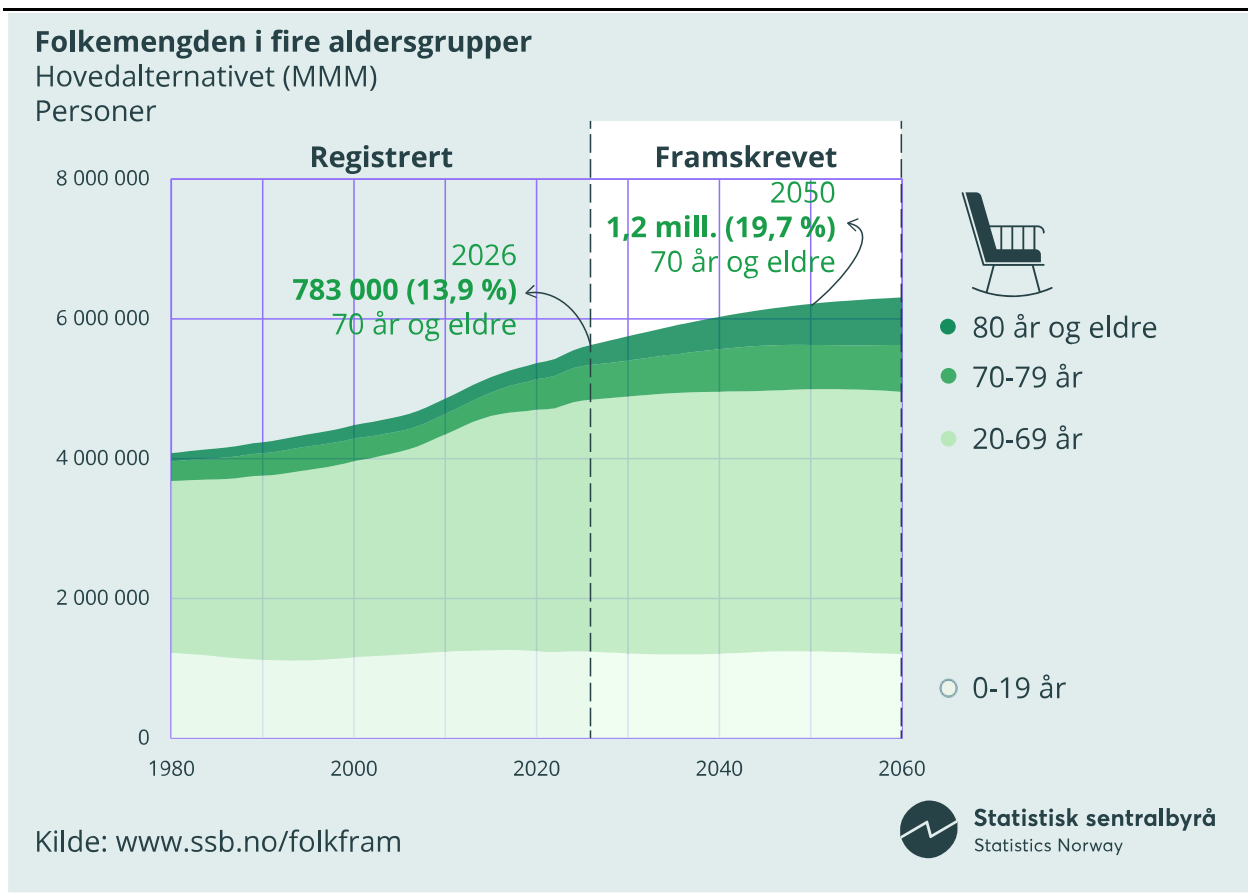

Kilde: Statistisk sentralbyrå

Understrekingen av usikkerheten i framskrivingene gjøres ved å gi ulike alternativer for framskriving. Befolkningsveksten varierer betydelig avhengig av disse ulike alternativene.

For eksempel spenner befolkningen i 2050 fra 5,5 millioner i det alternative scenariet med lav nasjonal vekst til nesten 6,9 millioner i det alternative scenariet med høy nasjonal vekst (Figur 1.1). Alle alternativene indikerer en markert aldring av befolkningen i årene som kommer.

Figur 1.2 En sammenlikning av antallet eldre versus barn og unge, registrerte tall for 1900-2025 og framskrevne tall for 2027-2100

Kilde: Statistisk sentralbyrå

Som vist i tabell 1.1 er vår forutsetning for fruktbarhet i hovedalternativet at samlet fruktbarhetstall (SFT) gradvis vil øke fra dagens lave nivå med 1,48 barn per kvinne (2025) til 1,50 i 2026 og 1,56 i 2030. På lengre sikt antas det at SFT vil stabilisere seg rundt 1,64. Dette er basert på historisk utvikling, både av antall barn per kvinne (kohortfruktbarhet), gjennomsnittsalder for førstegangsforeldre og andre faktorer, diskutert med en ekspertgruppe på fruktbarhet (se kapittel 2). Forventet levealder antas å øke gjennom hele århundret. For menn antar vi i hovedalternativet at forventet levealder vil øke fra 81,8 år i 2025 til 85,8 år i 2050 og 91,9 år i 2100 (se kapittel 3). For kvinner antas en økning fra 85 år i 2025 til 88,5 år i 2050 og 93,5 år i 2100. I hovedalternativet antar vi at innvandringen til Norge vil avta fra 53 700 i 2025 til 52 900 i 2026. Deretter antar vi at innvandringen går noe ned. Ifølge hovedalternativet er innvandringen 51 200 i 2030, 46 100 i 2050 og 40 900 i 2100 (se kapittel 4). De framskrevne utvandringene avhenger delvis av innvandringen. I hovedalternativet framskriver vi en nedgang i nettoinnvandring ifølge hovedalternativet fra rundt 22 300 i 2025 til rundt 20 700 i 2030. Under hovedalternativet går nettoinnvandringen ytterligere ned til 17 100 i 2050 og 15 100 i 2100.

Tabell 1.1 Befolkningsframskrivingene 2026. Nøkkeltall ved ulike forutsetninger¹

	Registrert 2025	Medium (M)	Høy (H)	Lav (L)
Samlet fruktbarhetstall (barn per kvinne)	1,48			
2026		1,50	1,55	1,43
2030		1,56	1,81	1,24
2050		1,63	1,87	1,19
2100		1,64	1,89	1,19
Forventet levealder for nyfødte gutter	81,8			
2026		82,0	82,4	81,6
2030		82,7	83,5	81,8
2050		85,8	87,9	83,5
2100		91,9	95,5	87,7
Forventet levealder for nyfødte jenter	85,0			
2026		85,0	85,4	84,7
2030		85,7	86,4	84,9
2050		88,5	90,3	86,6
2100		93,5	96,6	90,2
Innvandringer per år	53 700			
2026		52 900	62 800	38 600
2030		51 200	65 000	37 100
2050		46 100	73 400	30 100
2100		40 900	84 100	20 500
Utvandringer per år²	31 400			
2026		32 300	32 300	32 300
2030		30 500	32 700	27 700
2050		29 000	38 100	23 400
2100		25 800	47 400	15 200

¹ Tallene for registrert forventet levealder er regnet ut litt ulikt i befolkningsframskrivingene enn de er i SSB offisielle statistikk for forventet levealder. Figurene på årlig inn- og utvandring inkluderer ikke personer som har flyttet til og fra Norge (eller motsatt) i løpet av det samme kalenderåret. Disse tallene er derfor ikke identiske med befolkningsstatistikken til SSB.

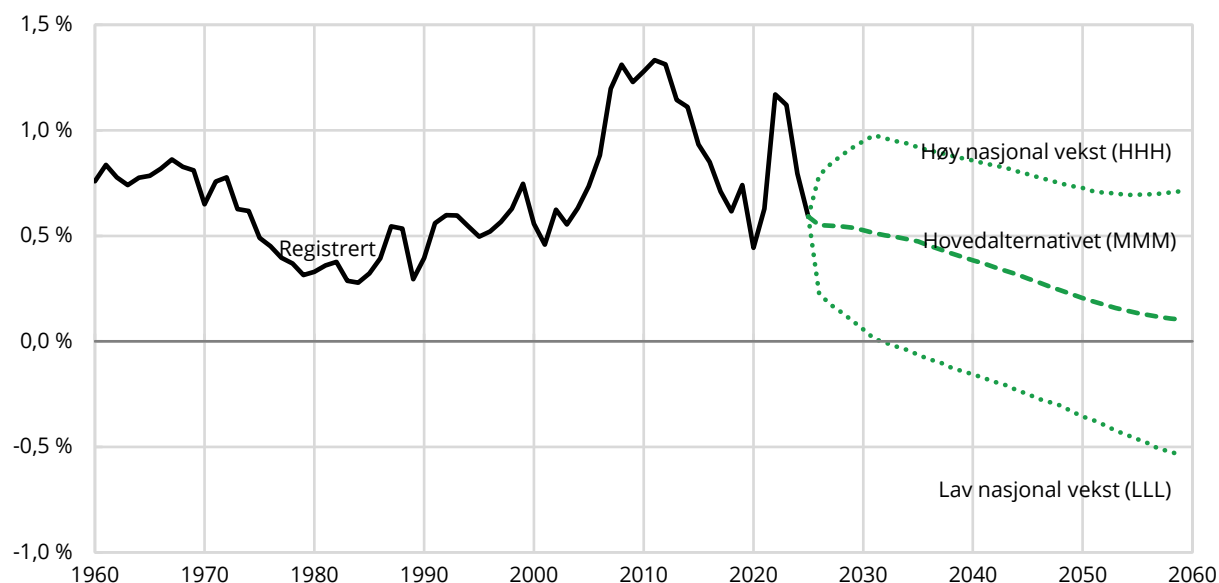
² M-, H-, og L-tallene for framskrevet utvandring er hentet fra MMM, MMH og MML alternativene.

Kilde: Statistisk sentralbyrå

Historisk, nåværende og fremtidig vekst

I dette kapitlet presenterer vi hovedfunnene fra de nasjonale befolkningsframskrivingene for 2026. Resultatene bygger på forutsetninger om fremtidig fruktbarhet, dødelighet, innvandring og utvandring som diskuteres nærmere i de påfølgende kapitlene.

I perioden 2006–2016 vokste befolkningen med mer enn 0,8 prosent årlig, og i toppårene 2011–2012 var veksten over 1,3 prosent (Figur 1.3). Den markante veksten i denne perioden hadde flere årsaker. Innvandringen til Norge var uvanlig høy etter den østlige utvidelsen av EU, mens utvandringen bare økte moderat. Perioden fram til 2010 så også en økning i periodisk fruktbarhet, der SFT nådde sitt høydepunkt på 1,98 i 2009. Kombinert med at en stor andel av den kvinnelige befolkningen var i en alder der det er vanlig å få barn, resulterte dette i mange fødsler. Ettersom innvandrerkvinner har relativt høy fruktbarhet i den første perioden etter ankomst, bidro den økende trenden i innvandringen også til de høye fødselstallene. Samtidig var antallet dødsfall relativt lavt. Dette skyldtes primært de små mellomkrigskullene som utgjorde de eldste aldersgruppene, men også en generell økning i forventet levealder. Vekstraten avtok deretter og nådde et lavpunkt på 0,4 prosent i 2020, da betydelige restriksjoner i dagliglivet og reiseaktiviteten ble innført under COVID-19-pandemien. Vekstraten nådde en annen kortvarig topp i 2022 og 2023, hovedsakelig på grunn av det store antallet ankomster av flyktninger fra Ukraina.

Figur 1.3 Årlig befolkningsvekst i Norge, registrerte tall 1960-2025 og framskrevne tall 2026-2060 i tre alternativer

Kilde: Statistisk sentralbyrå

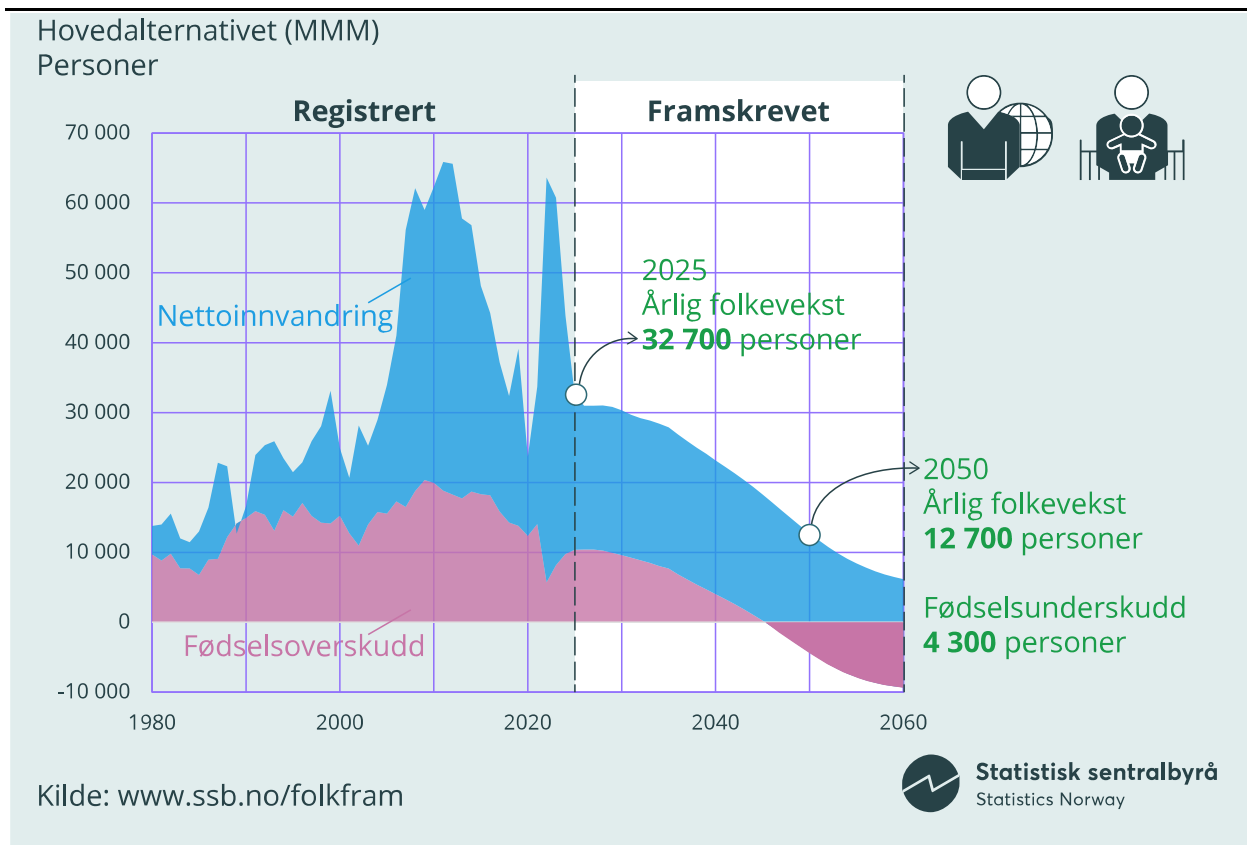
Etter en periode med sterk befolkningsvekst på grunn av innvandring fra Ukraina, framskriver hovedalternativet en lavere årlig befolkningsvekst fremover. Grunnene til denne lavere befolkningsveksten er flere demografiske trender. Noen av disse trendene er sikrere enn andre.

Aldringen av befolkningen er noe av det mer sikre i modellen fordi den er i stor grad er gitt dagens aldersstruktur. Selv om vi forventer en fortsatt nedgang i dødelighetsraten, vil antallet dødsfall gradvis øke i tiårene som kommer når de store kullene født etter andre verdenskrig når aldre der det er vanligere å dø.

Forventningene til fremtidig innvandring og fruktbarhet er langt mer usikre. Mens fruktbarheten antas å gradvis øke fra en rekordlav SFT på 1,40 i 2023, forventer vi ikke at langsiktig fruktbarhet vil nå nivåene som ble sett på 1990- og 2000-tallet. Samtidig vil antallet kvinner i fruktbar alder (15-49 år) øke mindre enn tidligere, før det når sitt toppunkt innen et tiår. En del av dette er knyttet til antatt lavere bruttoinnvandring til Norge. Nedgangen i langsiktig innvandring er basert på antakelser om fremtidig økonomisk utvikling i Norge og i avsenderlandene, samt globale demografiske trender. Ifølge hovedalternativet vil den årlige vekstraten være om lag 0,2 prosent i 2050, mens befolkningsveksten blir negativ etter midten av 2080-årene. I alternativet med lav nasjonal vekst (LLL) begynner befolkningsveksten å avta tidlig på 2030-tallet, og selv i alternativet med høy nasjonal vekst (HHH) vokser befolkningen med en hastighet under det som ble observert mellom 2006 og 2016.

Befolkningsvekst kan komme fra et fødselsoverskudd, nettoinnvandring eller en kombinasjon av begge. Figurene 1.4 og 1.5 viser det relative bidraget fra fødselsoverskudd og nettoinnvandring over tid i Norge. Tradisjonelt har overskuddet av fødsler vært den viktigste bidragsyteren til befolkningsvekst. Hvis vi går tilbake til 1950-tallet, var nettoinnvandringen stort sett negativ. De siste tiårene er det imidlertid nettoinnvandringen som har bidratt mest til veksten i det norske folketallet, og i toppårene for innvandring sto nettoinnvandring for rundt to tredjedeler av veksten. Ifølge hovedalternativet (MMM) vil bidragene fra nettoinnvandring være en større bidragsyter til befolkningsveksten enn fødselsoverskuddet, spesielt på lang sikt.

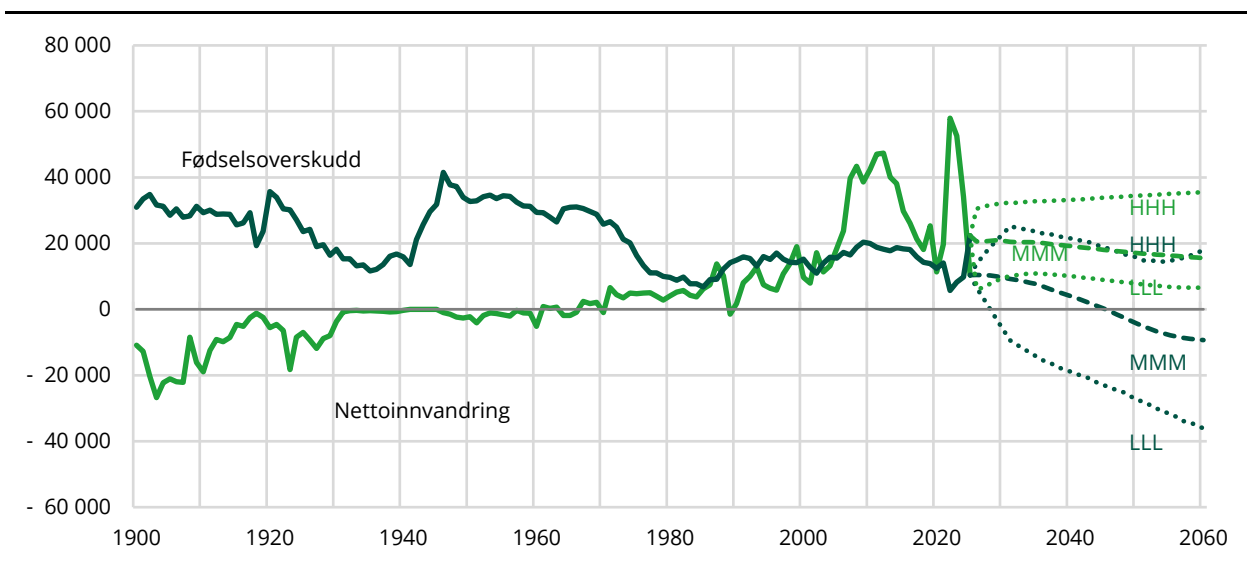
Figur 1.4 Befolkningsvekst, nettoinnvandring og fødselsoverskudd, registrerte tall 1980-2025, fremskrevne tall 2026-2060, hovedalternativet (MMM)¹

¹ Fødselsoverskuddet er fødte minus døde. Nettoinnvandring er innvandring minus utvandring.
Kilde: Statistisk sentralbyrå

Mens figur 1.4 bare viser hovedalternativet, viser figur 1.5 også hvordan det vil utvikle seg i alternativene for høy og lav nasjonal vekst. Ifølge høyalternativet vil nettoinnvandringen være den dominerende bidragsyteren for folkevekst mot slutten av 2030. I lavalternativet vil vi få et fødselsunderskudd allerede i løpet av det neste tiåret, mens nettoinnvandringen vil forbli positiv.

Figur 1.5 Fødselsoverskudd og nettoinnvandring, registrerte tall 1900-2025 og fremskrevne tall 2026-2060 i tre alternativer¹

¹ Fødselsoverskuddet er fødte minus døde. Nettoinnvandring er innvandring minus utvandring.
Kilde: Statistisk sentralbyrå

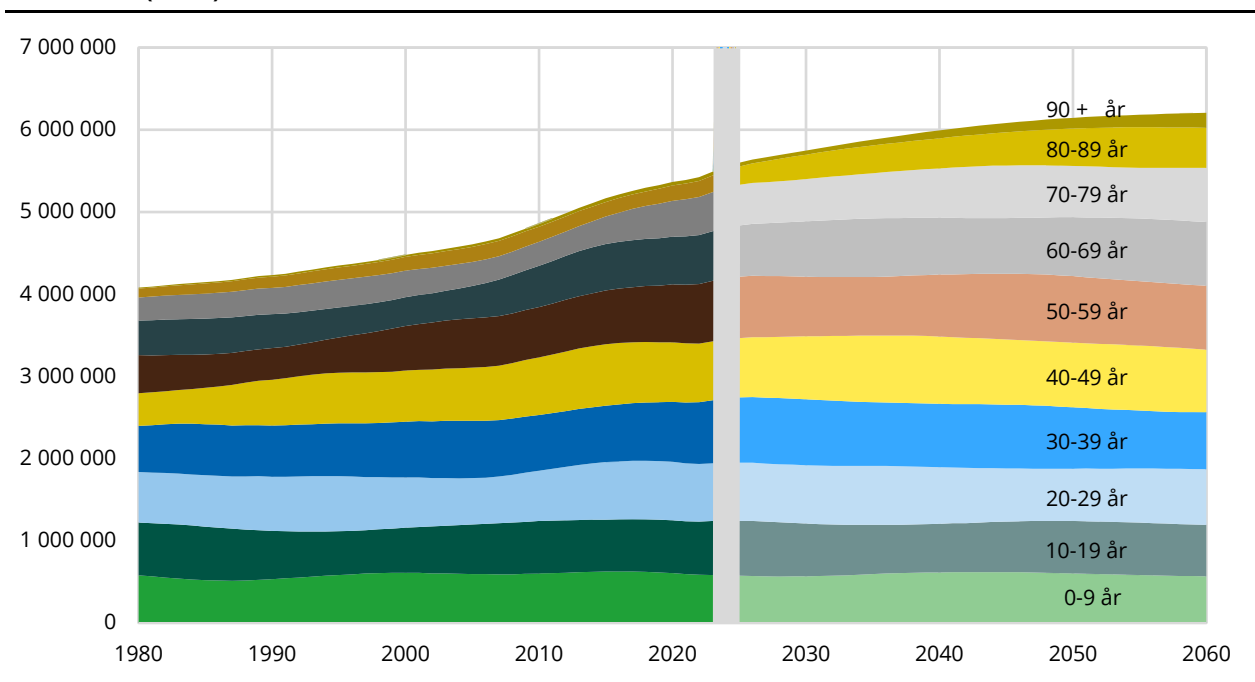
1.1. Sterk aldring

Aldring av en befolkning bestemmes av antall fødte, antall innvandrere og utvandrere og (gjenstående) forventet levealder sammen med befolkningens nåværende aldersstruktur. Jo flere nyfødte, jo flere (unge) innvandrere, jo færre (unge) utvandrere og jo lavere forventet levealder, jo yngre vil befolkningen bli. Tilsvarende vil færre nyfødte, færre innvandrere, flere utvandrere og høyere forventet levealder føre til en eldre befolkning. Over tid har vi hatt lavere fødselstall, høyere forventet levealder, samtidig som det har blitt mindre innvandringen over tid (fram til den nylige ankomsten av flyktninger fra Ukraina). Dette har ført til en sterkere aldring av befolkningen. Aldringen vil dermed øke i årene som kommer. Alle våre alternativer framskriver en aldring av befolkningen.

Den eldre befolkningen mer enn dobles

Både antallet og andelen eldre vil øke betydelig i fremtiden. Befolkningen som er 80 år eller eldre, vil mer enn dobles innen 2050 og forventes å utgjøre nærmere én million individer innen 2100. Andelen av den totale befolkningen vil også øke, fra dagens 5 prosent til over 9,5 prosent i 2050 og omtrent 15 prosent innen 2100, ifølge hovedalternativet. Samtidig forventes det at antallet personer som er 90 år eller eldre mer enn tredobles innen 2050.

Figur 1.6 Befolkningen etter alder, registrerte tall 1980-2026 og fremskrevne tall 2027-2060, hovedalternativet (MMM)

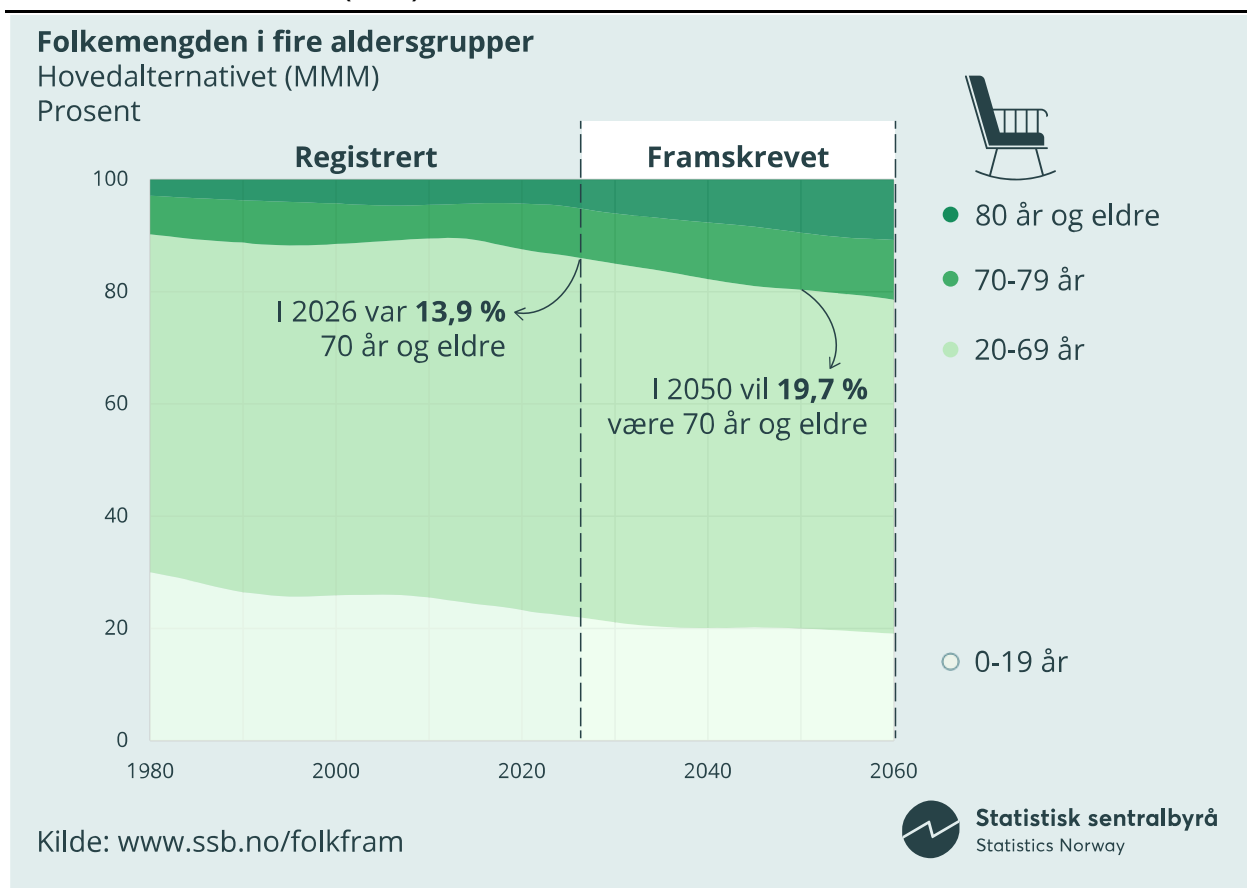

Kilde: Statistisk sentralbyrå

Figur 1.6 viser befolkningen delt inn i aldersgrupper. Figuren viser at det er i de eldste aldersgruppene vi forventer størst vekst. Mens antallet personer under 70 år vil forbli relativt stabilt de kommende tiårene, er det en vedvarende økning i antallet personer over 70 år. Den relative økningen i de eldre aldersgruppene blir større når vi beveger oss oppover aldersfordelingen. Det som også er tydelig fra Figur 1.7, er at andelen av befolkningen i de typisk arbeidsføre aldersgruppene 20-64 år avtar gradvis (se delen om forsørgerbrøk nedenfor). I absolutte tall forventer vi at denne gruppen vil øke noe de kommende tiårene. Hovedalternativet framskriver at befolkningen i alderen 20-64 år vil øke fra 3,3 millioner i 2026 til nesten 3,4 millioner rundt 2035, før den gradvis avtar til under 3,2 millioner ved slutten av framskrivingsperioden. Figur 1.7 viser veksten i de eldre aldersgruppene som en andel av befolkningen. I dag er i underkant 14 prosent av befolkningen i Norge 70 år eller eldre. Ifølge hovedalternativet forventes andelen å være litt i

underkant av 20 prosent innen 2050, og høyere enn 26 prosent innen 2100. Det vil si at nesten hver femte person i Norge vil være 70 år eller eldre i 2050, og mer enn hver fjerde person vil være 70 år eller eldre i 2100.

Figur 1.7 Folkemengden totalt, for eldre og for unge, med registrerte tall 1900-2026 og fremskrevne tall 2027-2060, hovedalternativet (MMM)¹

Kilde: Statistisk sentralbyrå

Tabell 1.2 Eldre i ulike aldersgrupper i antall og prosent, registrerte og fremskrevne tall for utvalgte år i tre alternativer¹

	Hele befolkningen		70+ år		80+ år		90+ år	
	N	%	N	%	N	%	N	%
2026	5 627 400		782 991	13,9	284 939	5,1	45 582	0,8
Hovedalt. (MMM)								
2030	5 751 203		862 685	15,0	348 191	6,1	50 800	0,9
2050	6 214 071		1 221 767	19,7	588 212	9,5	129 343	2,1
2100	6 384 547		1 667 034	26,1	986 108	15,4	352 789	5,5
Sterk aldring (LHL)								
2030	5 680 794		869 161	15,3	352 889	6,2	52 540	0,9
2050	5 682 638		1 288 665	22,7	647 095	11,4	160 281	2,8
2100	4 291 563		1 674 704	39,0	1 090 325	25,4	478 644	11,2
Svak aldring (HLH)								
2030	5 804 893		855 954	14,7	343 396	5,9	49 049	0,8
2050	6 724 209		1 153 707	17,2	530 432	7,9	102 469	1,5
2100	9 104 090		1 711 971	18,8	897 862	9,9	244 447	2,7

¹ Befolkningen per 1. januar i gitt år.

Kilde: Statistisk sentralbyrå

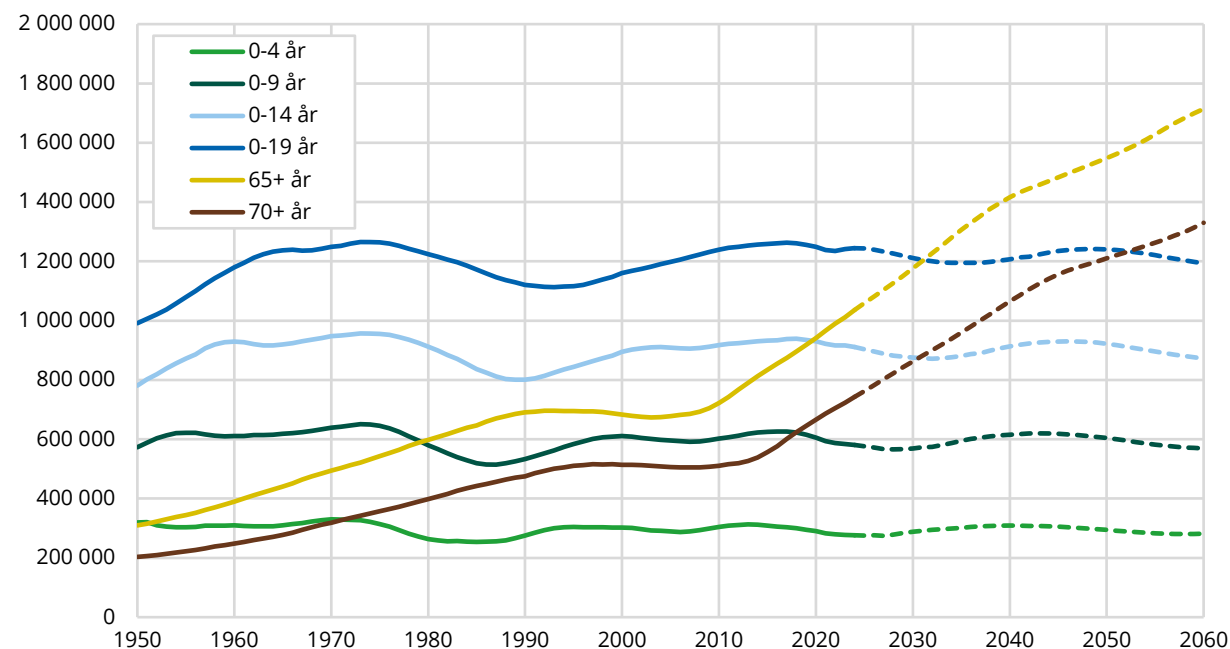
Befolkningsframskrivningene er laget med flere alternativer med ulike antakelser om fruktbarhet, dødelighet og innvandring. Disse antakelsene kan kombineres til et alternativ med sterk aldring –

med lav fruktbarhet, høy levealder og lav innvandring – og et alternativ med svak aldring – med høy fruktbarheten, lav levealder og høy innvandring. Disse alternativene kan bidra til å illustrere hvor sikre vi er på fremtidig aldring. Selv i alternativet med svak aldring, forventer vi fortsatt vekst i antall individer i absolutte og relative termer blant de eldre aldersgruppene (Tabell 1.2).

Flere eldre enn barn og unge

Historisk har Norge alltid hatt flere barn og unge enn eldre personer (65+ år). Dette vil snart endre seg. Som vist i Figur 1.8 (og Figur 1.2), forventes antallet unge mennesker å være relativt stabilt, mens antallet eldre vil øke betydelig. I starten av 2030-årene antyder hovedalternativet at det vil være flere personer i alderen 65 år eller eldre enn barn og unge (0-19 år), med en økende forskjell etter hvert som vi beveger oss fremover i tid. Hovedalternativet antyder at de som er 70+ år, vil overgå barn og unge kort tid etter 2050. Innen 2060 vil befolkningen i alderen 65+ overgå befolkningen av barn og unge med mer enn en halv million.

Figur 1.8 Antallet barn og unge i fire aldersgrupper og antallet eldre i to aldersgrupper, registrerte tall 1950-2026 og fremskrevet 2027-2060, hovedalternativet (MMM)

Kilde: Statistisk sentralbyrå

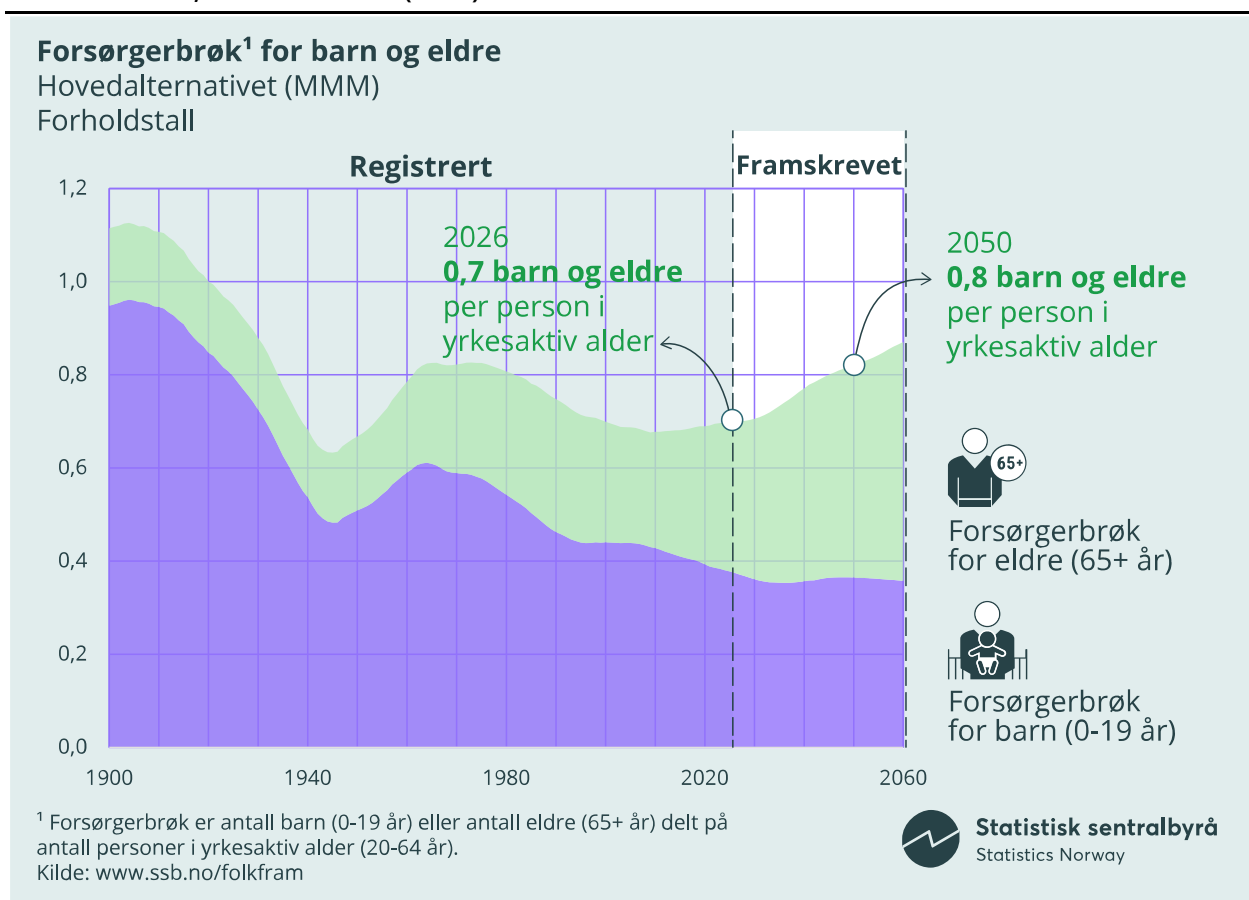
Forsørgerbrøk

Den forventede aldringen av befolkningen vil få tydelige konsekvenser for forsørgerbrøken. Forsørgerbrøken for eldre er et mål på forholdet mellom antall personer i eldre aldersgrupper og antall personer yrkesaktiv alder. Målet beskriver forholdet mellom ulike aldersgrupper i befolkningen, men tar ikke hensyn til den faktiske sysselsettingen i disse gruppene, eller til i hvilken grad eldre faktisk forsørges eller har omsorgsbehov. Det er likevel et enkelt og mye brukt mål som kan være illustrerende for sider ved befolkningsstrukturen som har stor betydning for arbeidstilbud og offentlige inntekter på den ene siden, og pensjonsutgifter, pleie- og omsorgsbehov og liknende på den andre siden.

I denne rapporten har vi valgt å beregne forsørgerbrøken for eldre som forholdet mellom antall personer over 65 år og antall personer i alderen 20-64 år. 65 år er valgt som grense fordi dette ligger nær den gjennomsnittlige pensjoneringsalderen i Norge (65,7 år samlet for begge kjønn i 2025), ifølge Arbeids- og velferdsetaten (NAV 2026). Ifølge NAV mottok nesten 1,1 million personer

alderspensjon i desember 2025. Forsørgerbrøken for barn og unge defineres som forholdet mellom antall personer under 20 år og antall personer i alder 20-64 år.

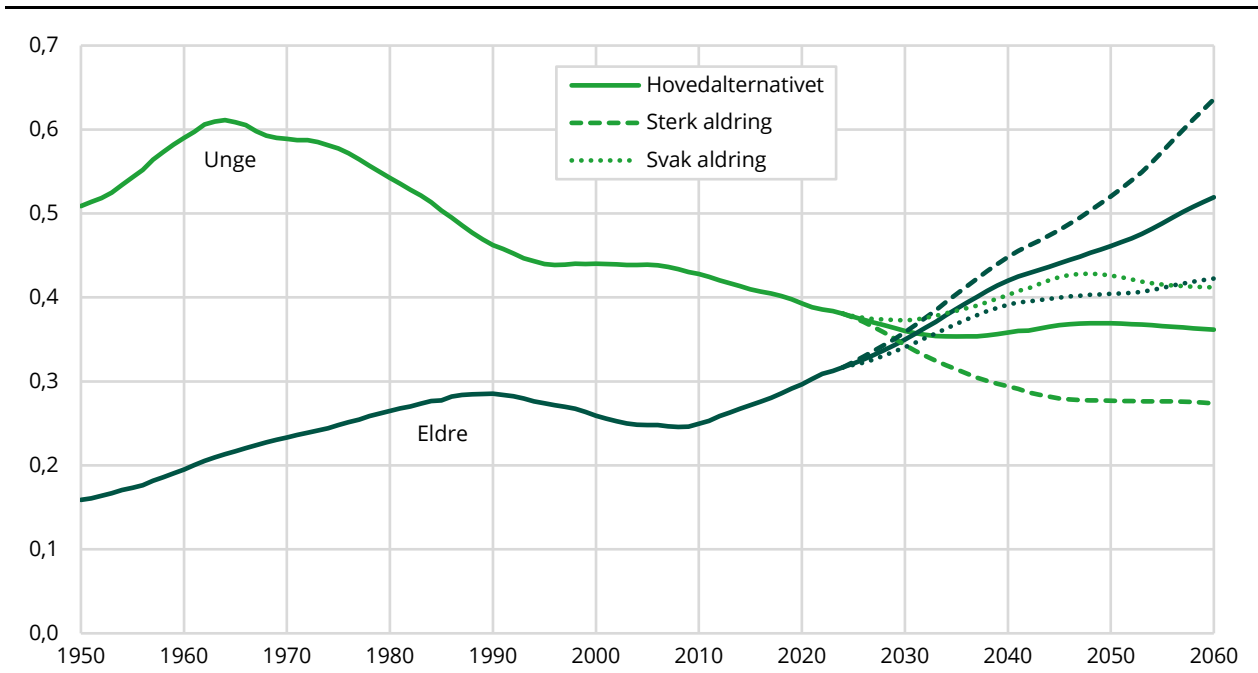
Figur 1.9 Forsørgerbrøken totalt, for eldre og for unge, med registrerte tall 1900-2026 og framskrevne tall 2027-2060, hovedalternativet (MMM)

¹ Forsørgerbrøk er antall barn (0-19 år) eller antall eldre (65+ år) delt på antall personer i yrkesaktiv alder (20-64 år).
Kilde: Statistisk sentralbyrå

Høy forsørgerbrøk impliserer et samfunn med mange unge eller eldre i forhold til antall personer i yrkesaktiv alder. Figur 1.9 og 1.10 viser utviklingen i disse to forsørgerbrøkene. For øyeblikket er forsørgerbrøken for barn og unge litt høyere enn forsørgerbrøken for eldre. Per person i yrkesaktiv alder er det i gjennomsnitt 0,37 barn og unge og 0,33 eldre. Etter 2030 vil forsørgerbrøken for eldre overstige forsørgerbrøken for barn og unge i vårt hovedalternativ (Figur 1.10). Innen 2050 tilsvarer dette 0,36 yngre personer og 0,46 eldre personer per person i yrkesaktiv alder. Den fremtidige forsørgerbrøken for barn og unge varierer rundt verdier marginalt under dagens nivåer. Forsørgerbrøken for eldre øker derimot over tid. Den totale forsørgerbrøken når sin topp med nesten et én-til-én-forhold tidlig på 2080-tallet. Som vist i Figur 1.10, øker forsørgerbrøken for eldre til over 0,4, selv i alternativet med svak aldring innen 2050. I alternativet med sterk aldring av befolkningen stiger det til over 0,5 innen 2050, og øker deretter sterkt.

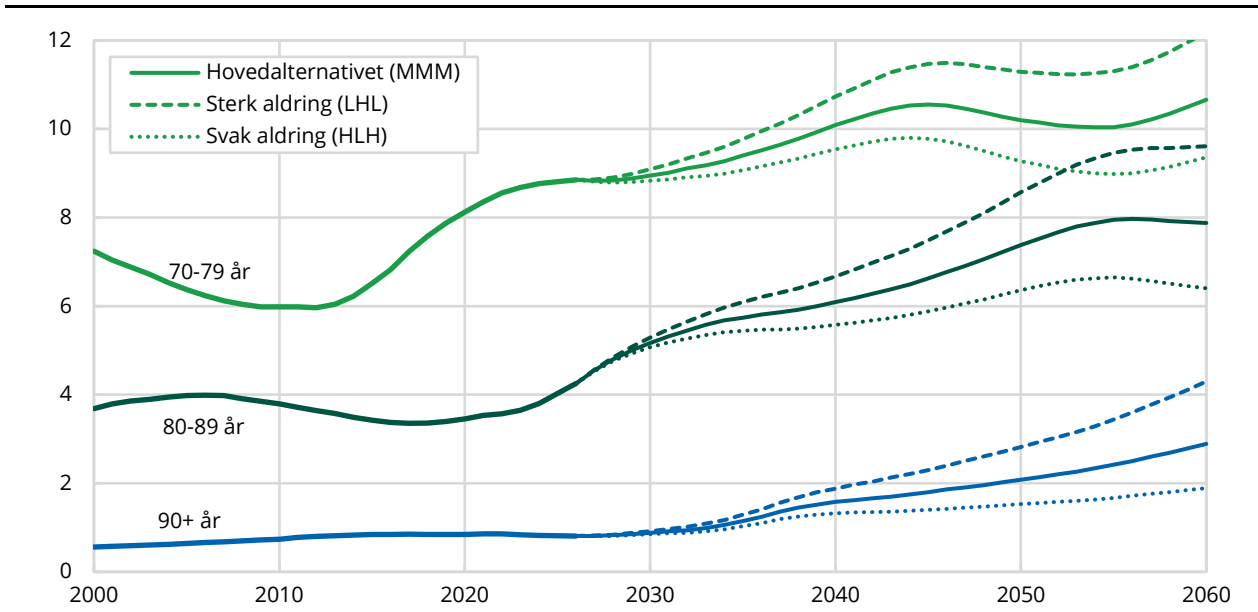
Figur 1.10 Forsørgerbrøken for unge og eldre, registrerte tall 1950-2026 og fremskrevne tall 2027-2060, i tre alternativer

¹ Forsørgerbrøk er antall barn (0-19 år) eller antall eldre (65+ år) delt på antall personer i yrkesaktiv alder (20-64 år).
Kilde: Statistisk sentralbyrå

Figur 1.11 viser antallet og andelen av befolkningen i de øverste aldersgruppene, basert på registrerte og fremskrevne tall fra hovedalternativet og alternativene med sterk og svak aldring. Figuren viser at det vil være en tydelig økning i andelen 80-89-åringene og andelen over 90 år, uansett hvilket alternativ vi ser på. Økningen i antall og andel 80-89-åringene skytter fart i starten av framskrivingsperioden, når de store etterkrigskullene når denne aldersgruppen. De store etterkrigskullene passerer 90 år på midten av 2030-tallet.

Figur 1.11 Andel av befolkningen som tilhører de øvre aldersgruppene, registrerte tall 2000-2024 og fremskrevne tall 2025-2060, i tre alternativer

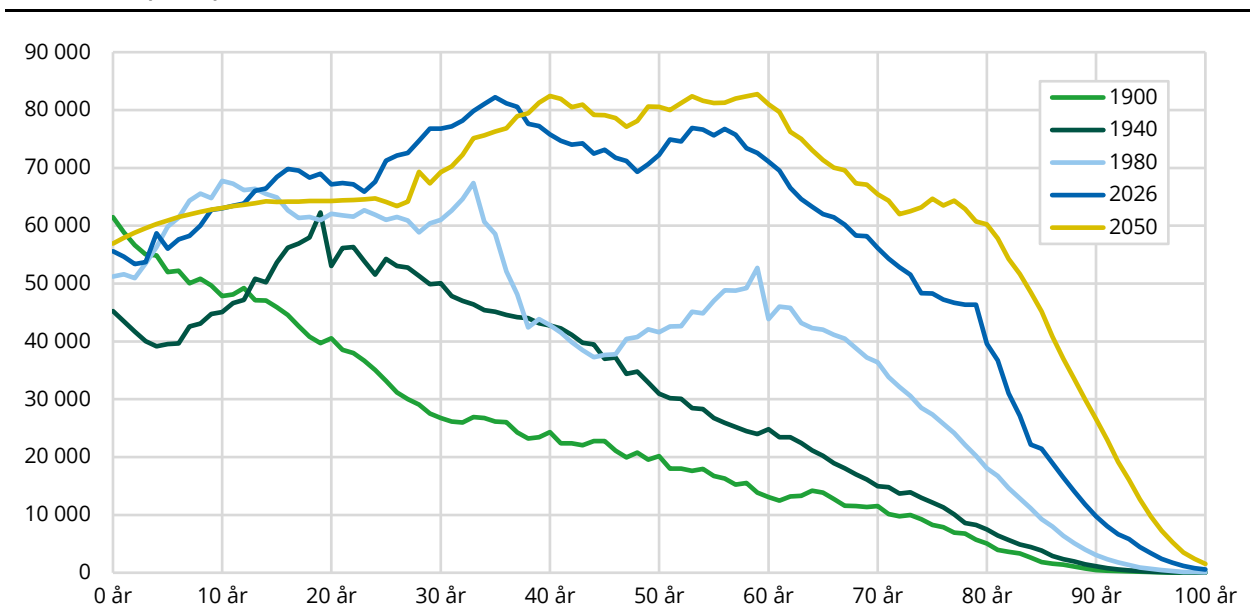

Kilde: Statistisk sentralbyrå

Aldersfordelingen er i endring

Gjennomsnittsalderen i Norge har økt hvert år vi har tilgjengelig data. Ved inngangen til 2026 hadde befolkningen en gjennomsnittsalder på 41,8 år. Siden 2020 har gjennomsnittsalderen i befolkningen økt med i overkant av ett år. I samme periode har vi observert en nedgang på om lag 35 000 barn under 10 år, mens antallet personer i alderen 80-89 år har økt med 54 000. Det er også i disse aldersgruppene vi finner de største økningene i prosent. Figur 1.12 viser befolkningens aldersfordeling i utvalgte år fra 1900, samt den framskrevne hovedalternativfordelingen for 2050. I over et århundre har antallet av Norges yngste innbyggere knapt endret seg. I de eldre aldersgruppene er det imidlertid en tydelig vekst.

Figur 1.12 Aldersfordelingen i befolkningen for utvalgte år, registrerte og framskrevne tall i hovedalternativet (MMM)

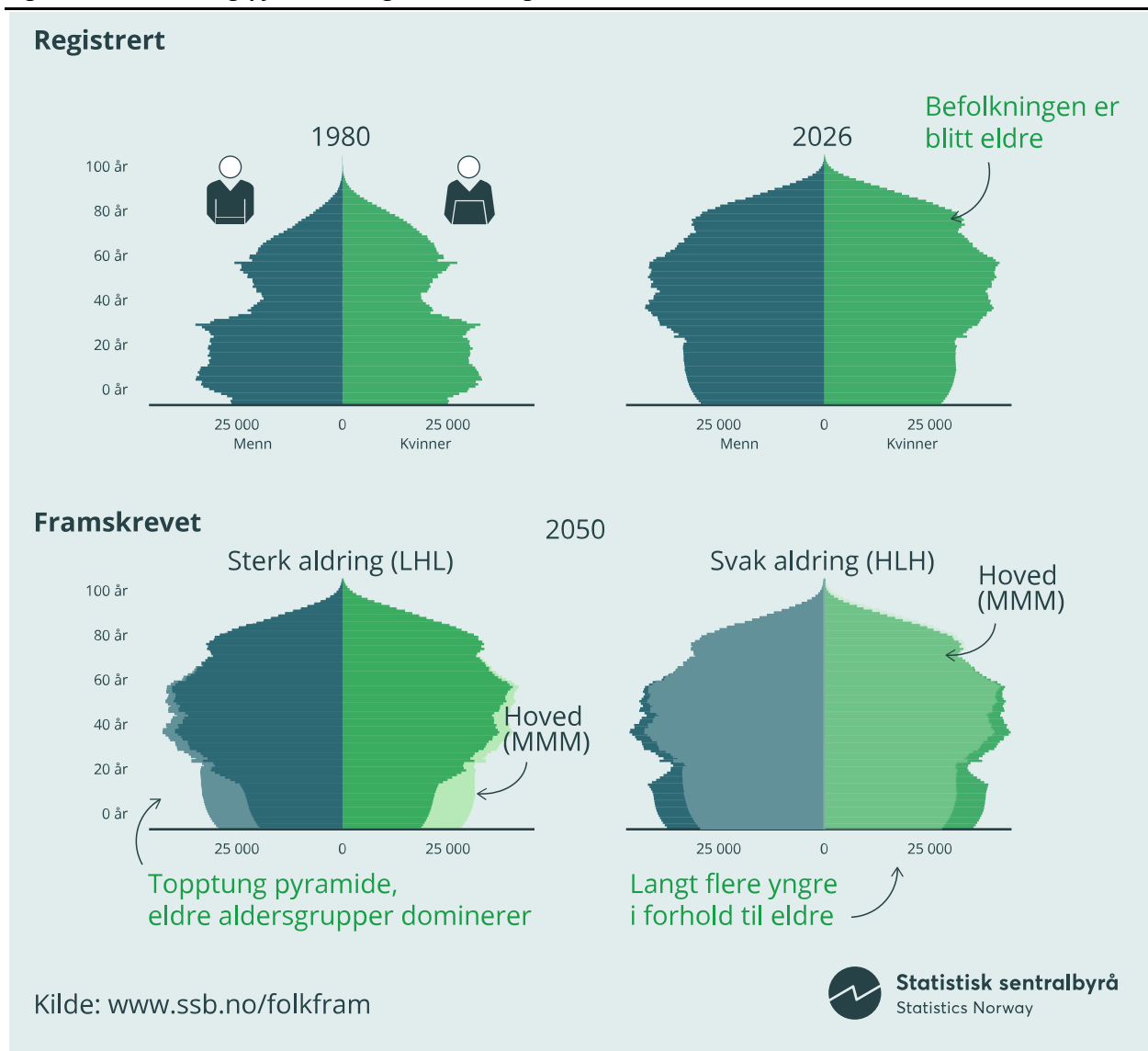
Kilde: Statistisk sentralbyrå

Figur 1.12 demonstrerer også størrelsesulikhetene mellom fødselskull. For 2026 (mørk blå) ser vi en topp ved alder 79. Dette representerer 1946-kohorten, som er den største fødselskohorten i Norge. Denne toppen kan også ses i 1980 (ved alder 35). Denne kohorten var den største gjennom 1950- og 60-årene, fram til innvandring og dødelighet gjorde at 1969-kohorten ble størst. I dag er det 1990-kohorten som er størst. I de kommende tiårene vil 1990-kohorten forbli den største, før den etter hvert overgås av 2009-kohorten. 2009-kohorten ble født da fruktbarheten sist nådde et toppnivå.

Befolkningspyramiden for Norge over tid

Figur 1.13 viser fire forskjellige befolkningspyramider. Den første pyramiden (øverst til venstre) viser alders- og kjønnsfordelingen for befolkningen for 46 år siden, i 1980. Vi observerer de kohortspesifikke toppene som er nevnt ovenfor. Mer påfallende er imidlertid strukturen i ung alder. Pyramiden har en bred base og en smal topp. Dagens alderspyramide (øverst til høyre) viser at befolkningen er blitt betraktelig eldre, men at vi fortsatt er nokså få i de aller eldste aldersgruppene. Ser vi på år 2050 (nederst), er det tydelig at aldersstrukturen varierer avhengig av hvilke forutsetninger vi bruker for fruktbarhet, dødelighet og innvandring, selv om alle alternativer viser klar aldring i tiden som kommer. Hovedalternativet (MMM) er vist i midten. I dette alternativet er det flere eldre enn i alternativet for svak aldring (HLH, vist lengst til høyre), hvor det er langt flere yngre enn eldre. I motsetning til dette viser alternativet for sterk aldring (LHL, vist lengst til venstre), en svært topptung pyramide. De eldste aldersgruppene dominerer, basen er veldig smal og det er få personer i de yngre aldersgruppene.

Figur 1.13 Befolkningspyramider, registrert 1980 og 2026, framskrevet 2050 i tre alternativer

Kilde: Statistisk sentralbyrå

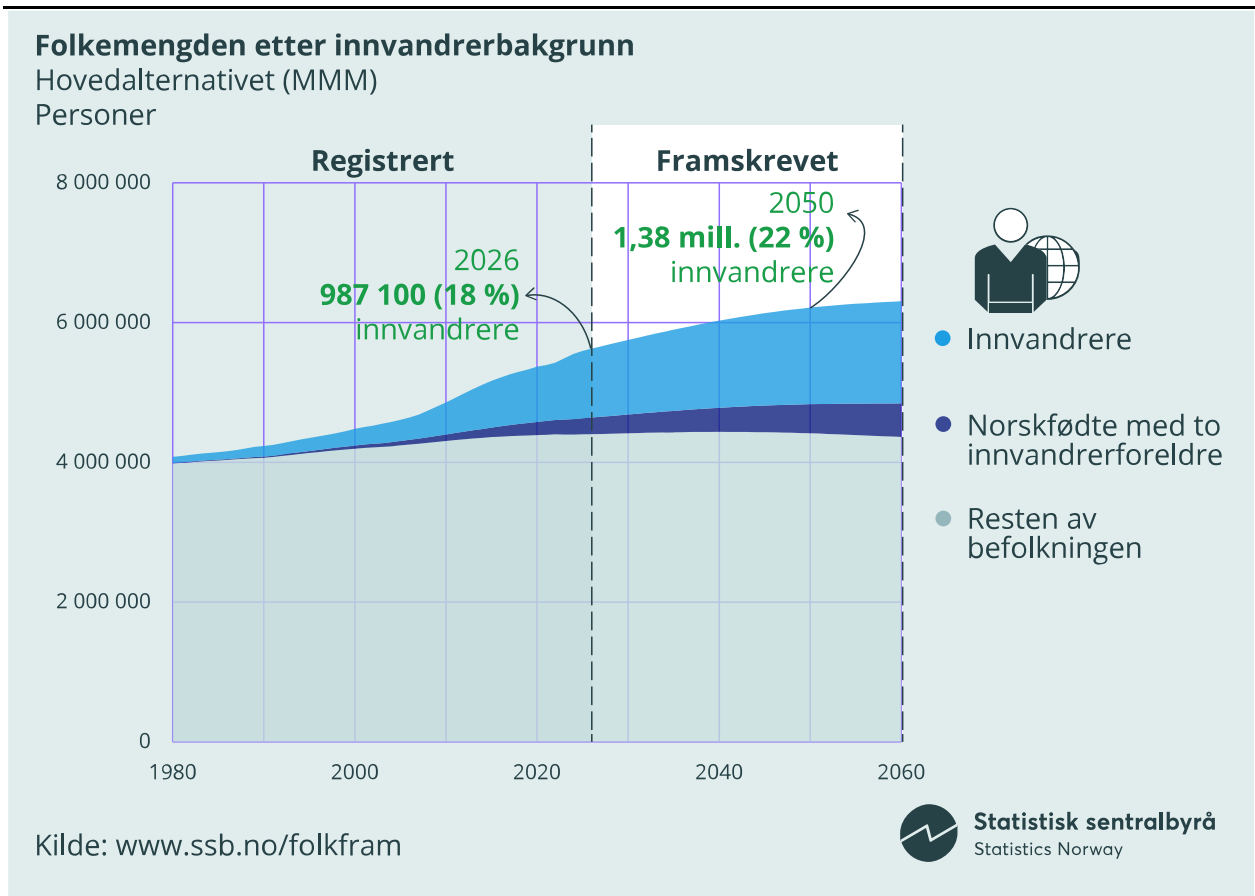
1.2. En større, mer etablert og eldre innvandrerbefolkning

I hovedalternativet for befolkningsframskrivingene (MMM) har vi antatt høyere innvandring enn utvandring gjennom hele framskrivingsperioden. Dette bidrar til økning i antall innvandrere i Norge. Figur 1.14 viser befolkningen etter innvandrerbakgrunn i hovedalternativet. I hovedalternativet øker antallet innvandrere fra rundt 987 100 i dag til om lag 1,38 millioner i 2050. I løpet av samme periode forventes antallet norskfødte med to innvandrerforeldre å gå opp fra rundt 238 500 i dag til omtrent 417 000.

Jo lenger en person har bodd i Norge, desto mindre sannsynlig er det at vedkommende vil utvandre. Dette gir en gradvis økning i antall innvandrere med lang botid, ettersom en del av de som innvandrer til Norge blir her. I dag har nesten 37 prosent av innvandrerne bodd i Norge i mer enn 15 år. Innen 2050 forventes andelen å øke til omtrent 66 prosent i hovedalternativet, mens andelen forventes å være rundt 72 prosent innen 2070. I tråd med den gradvise overgangen til en mer etablert innvandrerbefolkning med lengre botid, forventes antallet innvandrere i eldre aldersgrupper å øke. Den framskrevne aldersprofilen for innvandrerbefolkningen vises i Figur 1.15, hvor det er tydelig hvordan også denne gruppen vil aldres. I hovedalternativet (MMM) er befolkningsveksten blant innvandrere i Norge begrenset til aldersgrupper over 40 år i 2050, og over

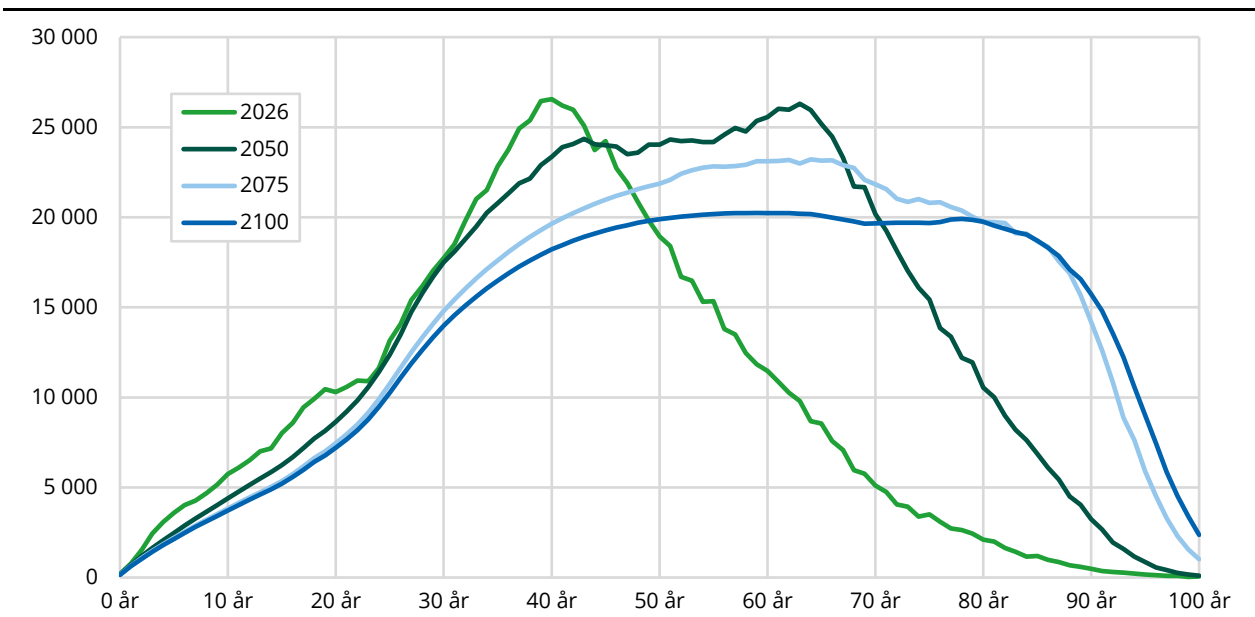
50 år innen 2100. Figur 1.16 viser at flertallet av eldre innvandrere vil ha bakgrunn fra Asia, Afrika, Sør- og Mellom-Amerika eller Øst-Europa utenfor EU.

Figur 1.14 Befolkningen i tre grupper etter innvandringsbakgrunn, registrerte tall 1980-2024 og framskrevne tall 2027-2060, hovedalternativet (MMM)

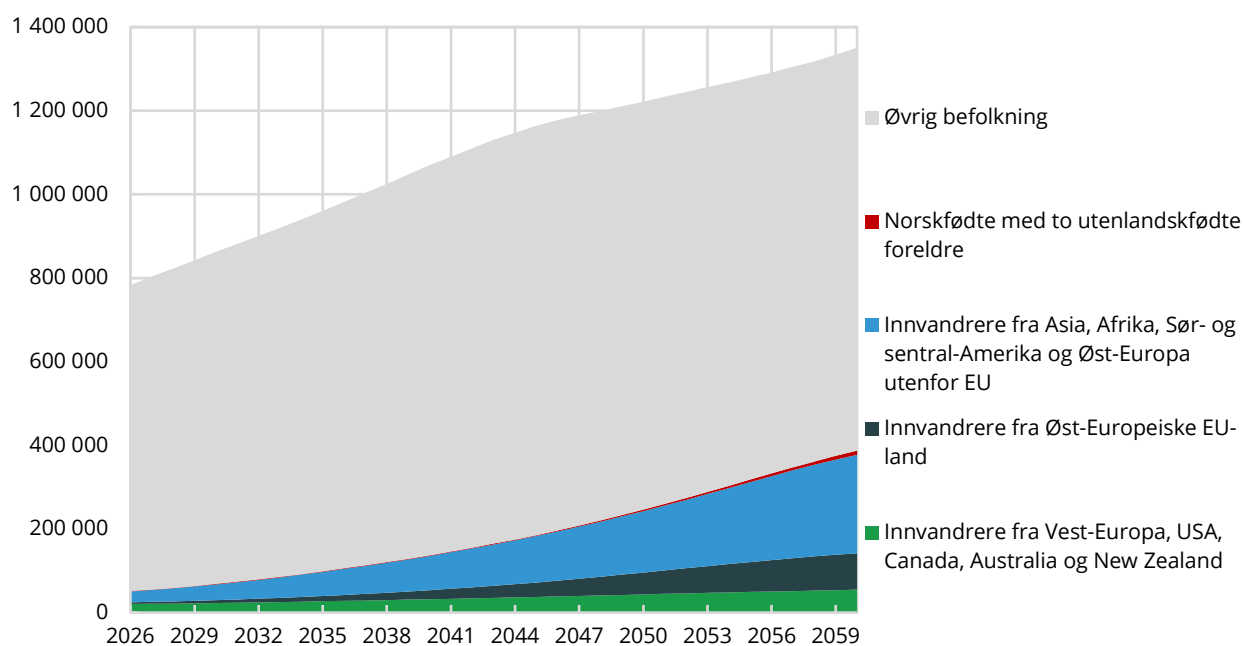
Kilde: Statistisk sentralbyrå

Figur 1.15 Innvandrere i Norge etter alder, registrerte tall 2026 og fremskrevne tall for 2050, 2075 og 2100, hovedalternativet (MMM)

Kilde: Statistisk sentralbyrå

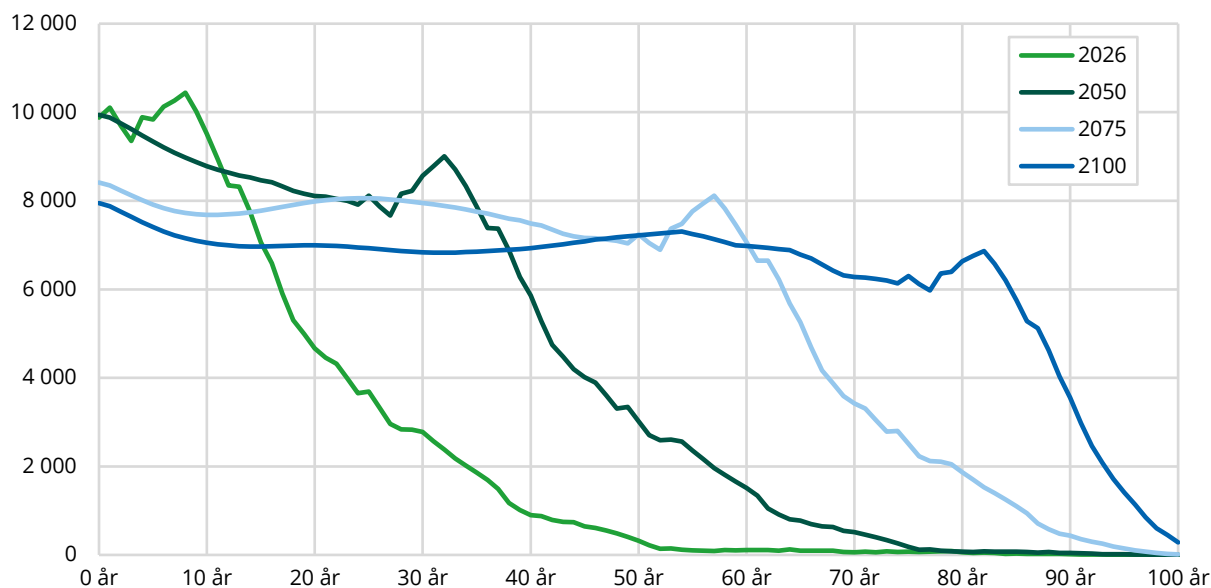
Figur 1.16 Antall i befolkningen som er 70 år eller eldre etter innvandringsbakgrunn, registrerte tall for 2026 og framskrevne tall for 2027-2060, hovedalternativet (MMM)

Kilde: Statistisk sentralbyrå

Figur 1.17 viser den framskrevne endringen i aldersfordelingen til norskfødte barn av innvandrere. I dag er barn av innvandrere en ung gruppe i Norge, men over de neste tiårene vil denne gruppen bli eldre og det vil bli en sterk økning av barn av innvandrere i arbeidsfør alder. Mot slutten av århundret vil gruppen også øke i antall blant de høyere aldersgruppene i befolkningen.

Figur 1.17 Norskfødte barn med to utenlandskfødte foreldre i Norge etter alder, registrerte tall for 2026 og framskrevne tall for 2050, 2075 og 2100, hovedalternativet (MMM)

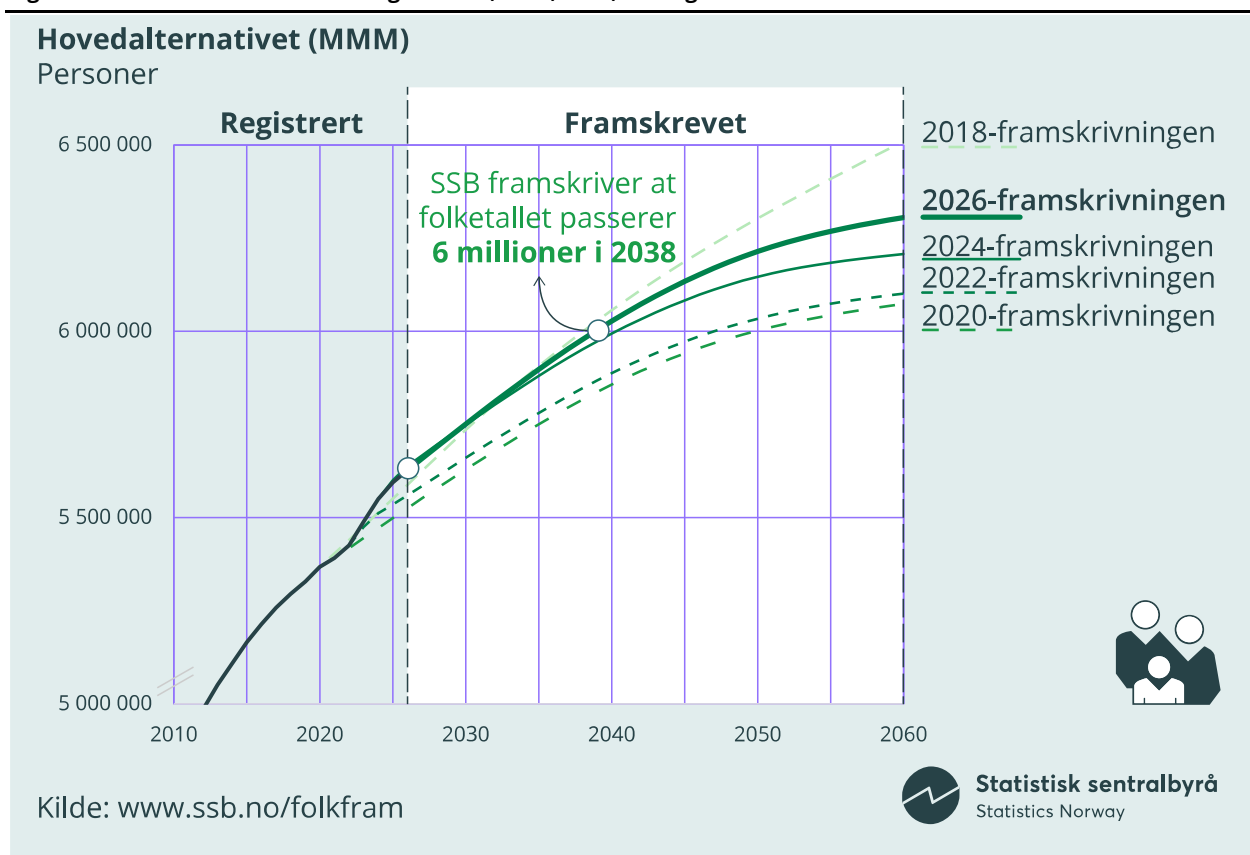
Kilde: Statistisk sentralbyrå

1.3. Endringer fra tidligere framskrivinger

Figur 1.18 viser hvordan hele befolkningen i hovedalternativet i 2026-framskrivningen skiller seg fra tidligere framskrivinger. Banen for befolkningsvekst i 2026-framskrivningen er lavere enn framskrivningen fra 2018, men høyere enn i 2020 og 2022. Sammenlignet med 2024 ligger den nye

framskrivingen noe høyere, med en forskjell på om lag 68 000 personer i 2050. Forskjellene på framskrevet folkemengde er generelt ikke stor, så det er ulikheter i størrelsen av de ulike komponentene som skiller de ulike framskrivingene fra hverandre.

Figur 1.18 Framskrevet befolkning fra 2018, 2020, 2022, 2024 og 2026

Kilde: Statistisk sentralbyrå

1.4. Usikkerhet

Alle tall i befolkningsframskrivingene er usikre, og den framtidige sammensetningen av befolkningen er derfor også usikker. Som vist i figur 1.1 øker usikkerheten med tidshorizonten. Likevel er noen deler av befolkningsframskrivingene sikrere enn andre. Usikkerheten avhenger i stor grad av hvor mye av utviklingen som bestemmes av dagens befolkningsstruktur. Kunnskap om dagens store og små alderskull gjør det mulig å si med relativ sikkerhet at antallet eldre og antall døde vil øke i framtiden, fordi de store fødselskullene fra etterkrigstiden har begynt å komme inn i de eldste aldersgruppene. På den andre siden kan informasjon om dagens norske befolkning i liten grad brukes til å anslå framtidig innvandring. Disse forutsetningene er derfor særlig usikre. Analyser av hvordan tidligere framskrivinger har truffet viser at avvikene ofte er størst for innvandring. Det innebærer at framtidig fruktbarhet, levealder og utvandring kan avvike fra forutsetningene. At framskrivingene spriker mellom alternativene, illustrerer hvor stor betydning forutsetningene har. Usikkerhet og flere detaljer om alternativene er nærmere omtalt i kapittel 8 i Thomas og Tømmerås (2024).

Slik traff framskrivingen fra 2024

Det er to år siden forrige framskriving, og vi kan derfor sammenlikne to år av framskrivingen med registrerte tall. I hovedalternativet underestimerte framskrivingen befolkningen med 5 800 det første året, og med 11 400 det andre året. Hovedgrunnen til avviket er at framskrivingen overestimerte innvandringen til Norge, som i årene før (2022 og 2023) var svært høy grunnet krigen i Ukraina. Forskjellene i antall døde, fødte og utvandring var mye mindre. Vi framskrev 900 færre

fødsler i 2024 og 1030 i 2025. Antallet døde ble overestimert med 41 i 2024 og underestimerte med 371 i 2024. Antall utvandring var lavere enn framskrevet for begge årene, der vi framskrev 2800 flere utvandring i 2024 og 1800 i 2025.

Tabell 1.3 Framskrivningen i 2024, sammenlikningen av framskrevne og registrerte tall 2024 og 2025¹

	2024			2025		
	Framsrevet	Registrert	Avvik	Framsrevet	Registrert	Avvik
Fødte	53 113	54 013	-900	54 371	55 401	-1 030
Døde	44 283	44 242	41	44 669	45 040	-371
Innvandring	75 888	66 077	9 811	63 797	55 243	8 554
Utvandring	34 795	31 968	2 827	34 788	32 919	1 869
Befolkningsvekst	49 918	44 137	5 781	44 498	33 060	11 438
Folketall ved årsslutt	5 600 121	5 594 340	5 781	5 638 838	5 627 400	11 438

¹ Innvandring og utvandring ekskluderer personer som inn- og utvandrer samme kalenderår. Tallene er derfor ikke direkte sammenliknbare med tallene som er offisiell statistikk. Befolkningsvekst er definert som vekst fra ett år til det neste. Tallene er avrundet for å understreke usikkerheten.
Kilde: Statistisk sentralbyrå

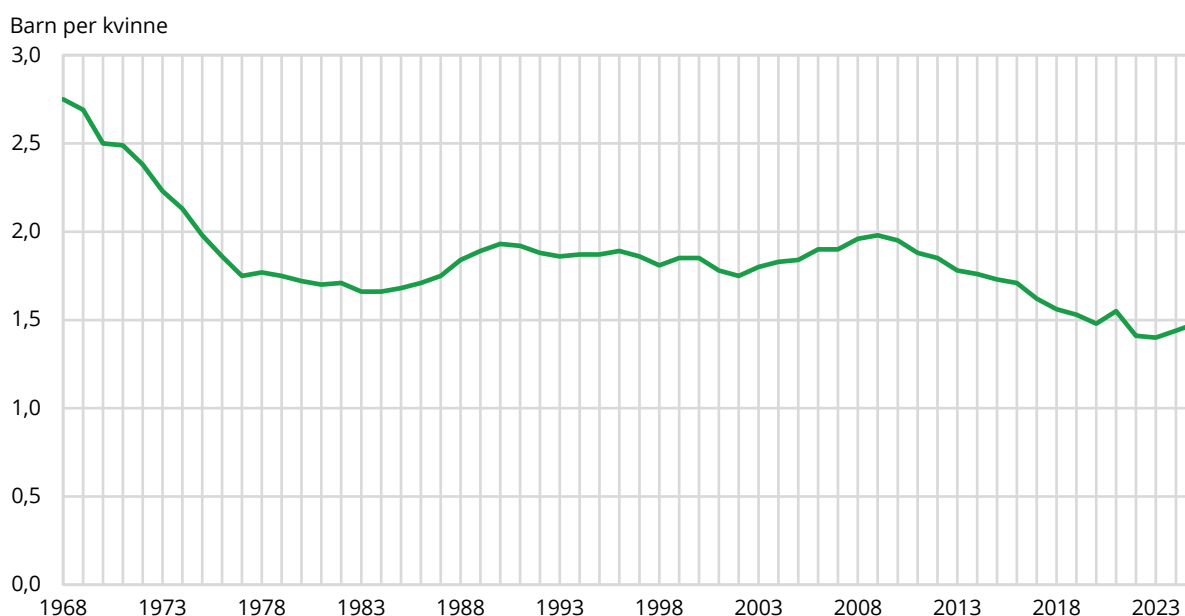
2. Fruktbarhet

Dette kapittelet inneholder en kort beskrivelse av utviklingen i fruktbarhet i Norge og fruktbarhetsforutsetningene til BEFINN-modellen.

2.1. Utviklingen i fruktbarhet i Norge

Siden midten av 1970-tallet har samlet fruktbarhetstall (SFT, det vil si periodefruktbarheten) i Norge variert mellom 1,4 og 2,0 barn per kvinne (figur 2.1). På begynnelsen av 2000-tallet opplevde Norge en jevn økning i SFT fra 1,75 barn per kvinne i 2002 til 1,98 – nær to barn per kvinne – i 2009. På dette tidspunktet var fruktbarhetsnivået i Norge blant de høyeste i Europa og vi må helt tilbake til 1975 for å finne liknende nivåer. I årene siden 2009 har fruktbarhetsnivået imidlertid sunket jevnlig. Foruten en liten økning fra 2020 til 2021, har SFT falt hvert år til 1,40 barn per kvinne i 2023, det laveste som noen gang er registrert i Norge. Fra 2023 har det vært en gradvis økning, med SFT-tall på 1,44 og 1,48 for hhv. 2024 og 2025.

Figur 2.1 Samlet fruktbarhetstall for Norge, 1970-2025

Kilde: Statistisk sentralbyrå

Nedgangen i fruktbarhet er ikke et særnorsk fenomen. Sammenliknet med de andre nordiske landene kan man se et liknende mønster i utviklingen. De fleste av de nordiske landene har hatt en stor nedgang i fruktbarhet de siste årene, der særlig Sverige og Danmark har opplevd store fall i SFT. Finland har fortsatt, ifølge foreløpige tall for 2025, den laveste fruktbarhetsraten på 1,30, men også de ser en nylig oppgang i SFT. I Norge ser vi en økning i SFT og antall fødte barn de siste årene, samtidig som økningen i gjennomsnittsalderen for førstegangsforeldre har stabilisert seg.

2.2. Datagrunnlag

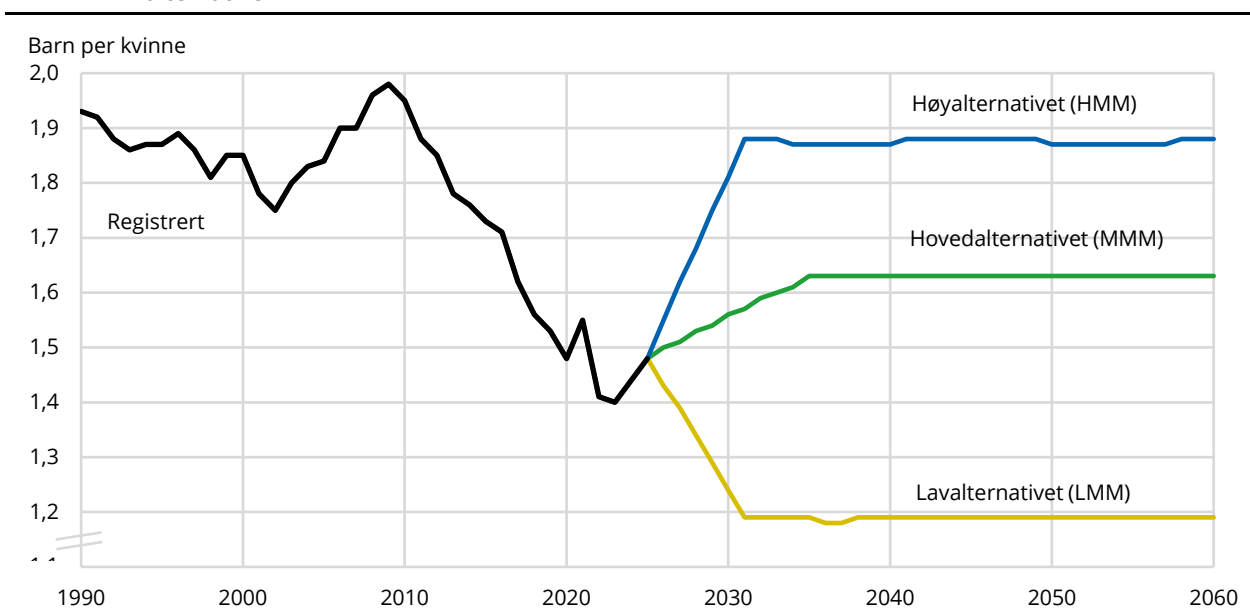
Vi bruker observerte tall fra SSBs befolkningsstatistikk for å beregne grunnlinjen for fruktbarheten til ulike grupper av kvinner etter alder, landgruppe og botid.

2.3. Forutsetninger for fruktbarhet

Fruktbarheten framskrives ved hjelp av aldersavhengige fruktbarhetsrater for 16 ulike grupper: den øvrige befolkningen, inkludert norskfødte kvinner med innvandrerforeldre, og 15 ulike grupper av innvandrerkvinner etter alder, botid og landgruppe. En grundig gjennomgang av hvordan dette gjøres er beskrevet i Thomas og Tømmerås (2024). Vi utarbeider forutsetninger for fruktbarhet på kort og lang sikt ved hjelp av en ekspertgruppe bestående av forskere på området.¹ I dette arbeidet anvendes kunnskap om den historiske utviklingen av fruktbarheten i Norge og internasjonalt.

Vi antar at den fremtidige fruktbarheten i Norge gradvis vil øke fra de historisk lave nivåene som observeres i dag (1,48 barn per kvinne) som vist i figur 2.2. Dette gjenspeiles i en antatt langsiktig fruktbarhet (SFT) på 1,64 i hovedalternativet. Det bør bemerkes at etter hvert som vi beveger oss videre i framskrivingsperioden, vil den framskrevne fruktbarheten nærme seg kohortfruktbarhet, og på lang sikt framskriver vi derfor at kvinner får cirka 1,64 barn i snitt. Dette er høyere enn dagens SFT på 1,48, men vi forutsetter at økningen i alder ved første fødsel, og dermed utsettelsen av barnefødsler, vil stoppe opp, slik at SFT øker. Nedgangen i kvinner som får tre eller flere barn og en økning i barnløshet, understøtter hvorfor vi ikke forventer at fruktbarhetsnivåene vil vende tilbake til sine tidligere høyder eller nå den nåværende fullførte kohortfruktbarheten på 1,89 (barn per kvinne for kohorten født i 1980). Det er også slik at ingen andre sammenliknbare land har sett slike høye SFT-nivåer i nyere tid. Vi utarbeider også lave og høye fruktbarhetsalternativer for å illustrere følsomheten i resultatene. På lang sikt er SFT 1,19 i lavalternativet og 1,89 i høyalternativet.

Figur 2.2 Samlet fruktbarhetstall i Norge, registrerte tall 1990-2025 og framskrevne tall 2026-2060, i tre alternativer

Kilde: Statistisk sentralbyrå

¹ Takk til Janna Bergsvik (SSB), Lars Dommermuth (SSB), Rannveig Kaldager Hart (UiO/FHI), Siri Eldevik Håberg (FHI), Trude Lappegård (UiO) og Lena Lundkvist (SCB).

3. Dødelighet og levealder

Dette kapitlet inneholder en kort beskrivelse av utviklingen i dødelighet og levealder i Norge, samt forutsetningene for dødelighet brukt i BEFINN-modellen. Statistisk sentralbyrå benytter seg av en variant av Lee-Carter-modellen for å framskrive dødelighet og levealder. Metoden lager dødelighetsrater etter alder og kjønn til og med år 2100. De framskrevne dødelighetsratene brukes til å regne ut forventet levealder ved fødsel og gjenstående levealder ved alle aldre til og med 105 år. Dette gjøres for menn og kvinne både samlet og separat. Modellen er beskrevet i detalj i Thomas og Tømmerås (2024).

3.1. Datagrunnlag

Vi bruker observerte tall på antall døde og størrelsen på befolkningen fra SSBs befolkningsstatistikk. I denne framskrivingen brukes tall fra 2000-2025, hvor dødelighetsrater for hver alder og kjønn beregnes fra 0-110 år.

Boks 3.1. Forventet levealder ved fødselen og forventet gjenstående levetid ved en gitt alder

Forventet levealder ved fødselen (e_0) er et hypotetisk periodemål og refererer til det antall år en nyfødt kan forvente å leve basert på aldersspesifikke dødssannsynligheter eller -rater i et gitt kalenderår. For hvert år i framskrivingsperioden beregner vi forventet levealder ved fødselen for menn og kvinner hver for seg, og for menn og kvinner samlet.

Forventet gjenstående levetid (e_x) defineres som det gjenstående antall år en person ved en gitt alder (x) kan forvente å leve basert på de aldersspesifikke dødssannsynlighetene for gjenstående aldre i et gitt kalenderår. Vi beregner forventet gjenstående levetid for hvert alderstrinn fram til og med 105 år, $x = [1, 105]$.

I framskrivingene er forventet levealder basert på alder ved slutten av året og ikke eksakt alder for død. Aldersdefinisjonen er derfor noe ulik i registrerte og framskrevne tall. Dette resulterer i et avvik på i underkant av et halvt år mellom historiske og framskrevne levealderstall.

3.2. Skjønnsmessige vurderinger

Siden forventet levealder for menn har økt mer enn forventet levealder for kvinner de siste tiårene, vil en rent mekanisk utvikling av historisk dødelighetsrater føre til at dødsratene for menn og kvinner krysser hverandre i relativt nær fremtid. Vi anser det som usannsynlig at menn vil oppnå høyere forventet levealder enn kvinner i de kommende tiårene. Dette er delvis fordi vi ikke har noen støtte for en slik trend i moderne tid i samfunn som ligner på Norge, og delvis fordi både den tidligere ulikheten mellom kjønnene og den nylige "innhenting" blant menn er knyttet til endringer i kardiovaskulær dødelighet og dødsårsaker knyttet til røyking. Siden menn i gjennomsnitt sluttet å røyke tidligere enn kvinner, antar vi at dødelighet relatert til røyking vil bidra mindre i fremtiden enn den gjorde på 1990- og 2000-tallet. En diskusjon og innarbeiding av livsstilsrelaterte effekter (f.eks. røyking, alkohol og fedme) i framskrivinger av forventet levealder i en europeisk kontekst ble gitt av Janssen mfl. (2021). Deres framskrivinger støtter, i det minste kvalitativt, den antatte reduksjonen i effekten av røyking på dødelighet i fremtiden.

Vi har dermed justert banene slik at det er omtrent to år mellom forventet levealder ved fødsel for menn og kvinner i 2060. Justeringen viser seg å være effektiv for å fjerne kryssinger mellom dødsratene for menn og kvinner gjennom hele framskrivingsperioden bortsett fra i noen av de aller eldste aldersgruppene. Les mer om metodegrunnlaget i Thomas og Tømmerås (2024).

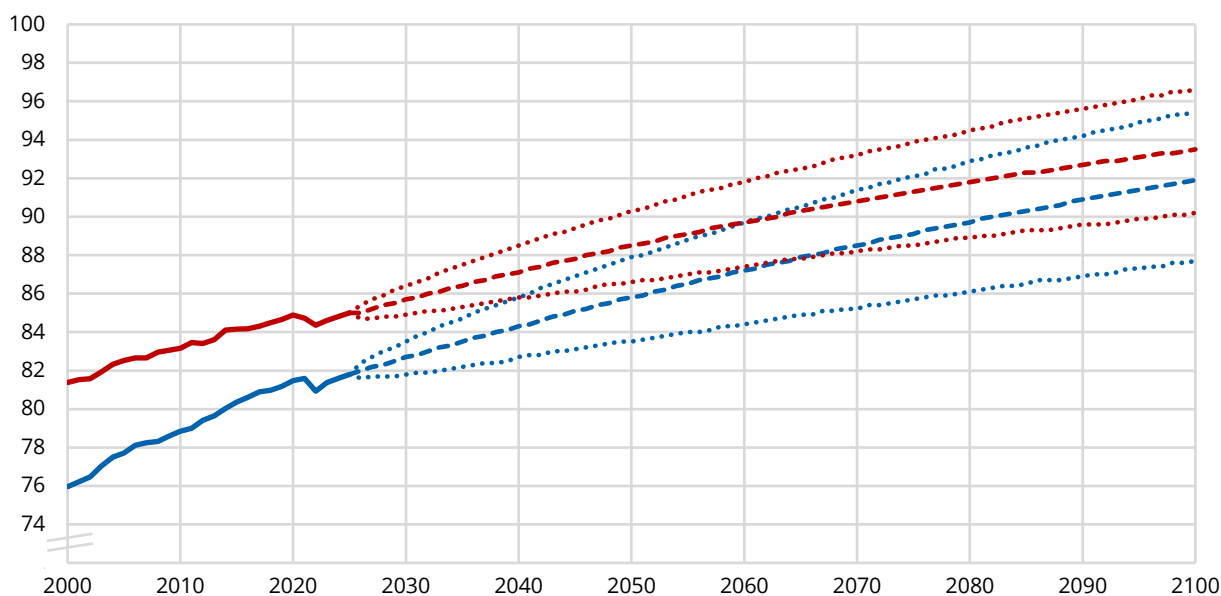
3.3. Forutsetninger om framtidig levealder og dødelighet

Det er de fremskrevne dødssannsynlighetene som brukes som forutsetning for dødeligheten i BEFINN-modellen. Dødssannsynlighetene blir regnet ut etter kjønn, ettårig alder og år i fire alternativer: Hovedalternativet (M), lav (L), høy (H) og konstant (K) forventet levealder.

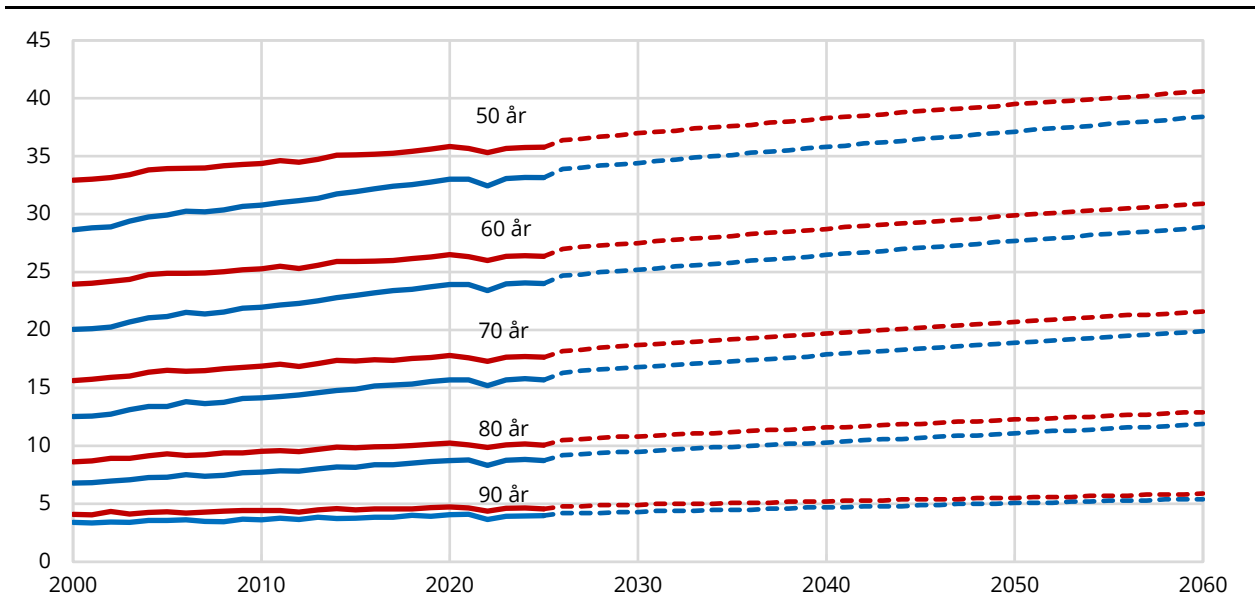
Samme dødelighet er antatt for innvandrere som for majoritetsbefolkningen ettersom ulikhetene i gjennomsnitt er under ti prosent, og ulikheten i dødeligheten synker med lengre botid for innvandrerne (Syse mfl. 2016, Syse mfl. 2018).

Årets framskrivinger er basert på utviklingen i dødeligheten i perioden 2000-2025. I vårt hovedalternativ øker forventet levealder for menn ved fødsel fra 81,8 år i 2025 til 85,8 år i 2050 (dvs. en økning på 4 år). For kvinner forventer vi en noe mindre økning, fra 85 år i 2025 til 88,5 år i 2050 (dvs. 3,5 år). Fordi utviklingen i dødelighet er usikker, har vi alternativer for større og mindre økning i forventet levealder. I høyalternativet øker forventet levealder for menn med 6,1 år fram til 2050, og med 5,3 år for kvinner. I lavalternativet øker forventet levealder med 1,7 år for menn og med 1,6 år for kvinner.

Figur 3.1 Forventet levealder ved fødsel for menn (blå) og kvinner (rød), registrerte tall 2000-2025 og fremskrevne tall 2026-2100 i tre alternativer

Kilde: Statistisk sentralbyrå

Figur 3.2 Gjenstående forventet levealder ved alder 50, 60, 70, 80 og 90 for menn (blå) og kvinner (rød), registrerte tall 2000-2025 og framskrevne tall 2026-2060, hovedalternativet

Kilde: Statistisk sentralbyrå

En av grunnene til at den fremskrevne levealderen ved fødsel forventes å øke er en økning i gjenstående levealder i de høyeste aldersgruppene. I figur 3.1 ser vi utviklingen i gjenstående levealder for den eldre befolkningen i Norge. Ifølge hovedalternativet vil for eksempel gjenstående levealder for menn og kvinner på 90 år samlet sett øke med over 0,8 år (fra 4,5 år til 5,3 år) fram mot 2050.

4. Inn- og utvandring

I dette kapitlet beskrives utviklingen av inn- og utvandring til og fra Norge kort, og forutsetningene for inn- og utvandring brukt i BEFINN-modellen i befolkningsframskrivingene forklares i korte trekk. I de nasjonale befolkningsframskrivingene er innvandringer og utvandringer estimert hver for seg. Nettoinnvandring er differansen mellom de to. Fremtidig innvandring fremskrives ved en modell, men fremtidig utvandringssannsynligheter er basert på observert utvandring i perioden 2015-2025, ekskludert 2020 og 2021 grunnet koronapandemien. For både inn- og utvandring er land delt inn i tre grupper (se boks 4.1).²

4.1. Datagrunnlag

Data for inn- og utvandring fra Norge er fra Statistisk sentralbyrås befolkningsstatistikk. Hvis noen flytter til og fra Norge i det samme kalenderåret (eller motsatt) blir ingen av disse hendelsene registrert ettersom befolkningsframskrivingene baserer seg på endringer mellom år. Dette påvirker ikke nettoinnvandringstallene, men både inn- og utvandringstallene vil være noe lavere i framskrivingene enn i det som er publisert av Statistisk sentralbyrå. Dette gjelder særlig for personer fra EU-land, altså landgruppene 1 og 2 i våre framskrivinger, som beveger seg fritt over landegrensene.

Innvandringsframskrivingene benytter seg også av data fra andre kilder enn befolkningsstatistikk. Modellen benytter blant annet tall fra FNs befolkningsframskrivinger. For landgruppene brukes også BNP-tall fra Verdensbanken, samt arbeidsledighetstall fra SSB, OECD og Eurostat for landgruppe 3. For denne landgruppen inngår dessuten en nettverkseffekt som operasjonaliseres ved antall innvandrere fra landgruppe 3 som bor i Norge ved begynnelsen av et år.

Boks 4.1 Landgrupper

Vi har delt opp land i tre grupper. Selv om det er store forskjeller innad i gruppene, er det også visse likheter.

Landgruppe 1 inneholder alle vest-europeiske land, altså land som var EU-medlemmer før utvidelsen i 2004, EØS- og EFTA-medlemsland samt USA, Canada, Australia og New Zealand. Personer fra disse landene har en relativt lik demografisk utvikling når vi ser på fruktbarhet og migrasjon. I tillegg er det ingen eller få begrensninger for individer fra disse landene med tanke på opphold og arbeid i Norge.

Landgruppe 2 inneholder de 11 nye EU-landene i Øst-Europa (EU-medlem i 2004 eller senere): Estland, Latvia, Litauen, Polen, Tsjekkia, Slovakia, Ungarn, Slovenia, Kroatia, Bulgaria og Romania. Migrasjon fra disse landene bidro sterkt til innvandringstoppen i Norge fra 2007-2016. I tillegg er det disse 11 landene som har den største inntektsforskjellen relativt til Norge, og den forventede demografiske utviklingen er ulik andre deler av EU (blant annet lavere fruktbarhet og befolkningsnedgang). Som med andre EU-borgere har personer i denne gruppen rett til å bo, jobbe og studere i Norge.

Landgruppe 3 består av resten av verden. Dette er resten av Øst-Europa, Afrika, Asia (inkludert Tyrkia), Sør- og Sentral-Amerika og Oseania (eksklusive Australia og New Zealand). Ukraina tilhører også denne gruppen. Personer fra disse landene må ha visum for å bo og jobbe i Norge. Denne residualgruppen har store interne ulikheter, men har blitt valgt for å begrense antall grupper.

² Ådne Cappelen (SSB) har gjort beregningene for landgruppe 1 og 2 i dette kapitlet.

Boks 4.2 Innvandring, innvandrere og andre begreper

I befolkningsframskrivingene – og i SSBs statistikk for øvrig – er en innvandrer definert som en person som er født i utlandet med to utenlandsfødte foreldre og fire utenlandsfødte besteforeldre, og som er registrert bosatt i Norge.

Innvandring er tallet på flyttinger til Norge i løpet av en periode, uavhengig av innflytternes fødeland og statsborgerskap. For eksempel inkluderer innvandringen til Norge i løpet av et kalenderår 6 000-8 000 norske statsborgere. De fleste av disse er født i Norge og regnes derfor ikke som innvandrere.

På samme måte er *utvandring* tallet på flyttinger fra Norge i løpet av en periode, for eksempel ett år.

Nettoinnvandring tilsvarer forskjellen mellom antall innvandring til og utvandring fra landet i en periode.

Norskfødte med to innvandrerforeldre er personer som er født i Norge med to foreldre som er født i utlandet, og som i tillegg har fire besteforeldre som er født i utlandet.

Når vi deler inn innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre etter de tre landgruppene, bruker vi *landbakgrunn*, og ikke for eksempel statsborgerskap eller hvilket land de reiste til Norge fra. Landbakgrunn konstrueres med utgangspunkt i informasjon om fødeland. For innvandrere er dette (med få unntak) eget fødeland. For norskfødte med to innvandrerforeldre brukes morens fødeland.

I befolkningsframskrivingene framskriver vi befolkningen fra et årsskifte til det neste. Dette medfører at personer som flytter inn og ut av landet – eller omvendt – i løpet av ett år, ikke regnes med i befolkningsframskrivingenes tall for inn- og utvandring. Vi kaller disse for *flergangsmigranter*. Når vi fjerner flergangsmigrantene, slik vi har gjort, blir det altså litt færre inn- og utvandring enn det som vanligvis publiseres i befolkningsstatistikken. Tallene for nettoinnvandring er derimot sammenliknbare.

4.2. Økonometrisk modell

Modellen følger tilnærmingen til Cappelen og Skjerpen (2014). For landgruppe 3 deles befolkningen inn i tre aldersgrupper, mens dette i årets beregninger ikke gjøres for landgruppene 1 og 2. For landgruppene 1 og 2 gir framskrivingene av samlet innvandring om lag de samme resultatene, uavhengig av hvor detaljert aldersfordelingen modelleres. I modellen inngår kjøpekraftsjustert BNP og aldersstrukturer for alle landgrupper, arbeidsledighetsrater for landgruppene 1, 2 og Norge, samt en nettverkseffekt for landgruppe 3.

I motsetning til i framskrivingene som ble publisert i 2024, er det ikke blitt gjort noen spesiell tilpasning knyttet til innvandring fra Ukraina. Samlet var innvandringen fra Ukraina til Norge på over 80 000 personer i årene 2022-2024, og det var også en betydelig innvandring i 2025. Ukraina inngår i landgruppe 3, og under tallfestingen av modellen for landgruppe 3 er det benyttet dummyvariabler slik at ikke de ekstreme årene skal påvirke de mellomlangsigte og langsigte framskrivingsbanene for innvandringen denne landgruppen. Dette gjør vi fordi vi antar at de siste års innvandring fra Ukraina ikke er representativ for fremtidig innvandring til Norge.

4.3. Returnigrasjon

Hvert år returnerer det personer til Norge med norsk bakgrunn. Denne gruppen inkluderer også personer som er født i Norge, som har innvandrerforeldre. Forutsetninger for fremtidig innvandring for denne gruppen er basert på registerdata for innvandringsmønsteret fra det siste tiåret, men inkluderer også en marginal økning fram mot 2100. I hovedalternativet framskrives innvandringen av personer med innvandrer bakgrunn til å øke fra om lag 5700 i 2025 til 6100 i 2050 og 7000 i 2100. Under høy- og lavalternativene er det hhv. 2000 flere og 2000 færre returnigrasjoner enn i hovedalternativet i alle årene i framskrivingsperioden.

4.4. Utvandring

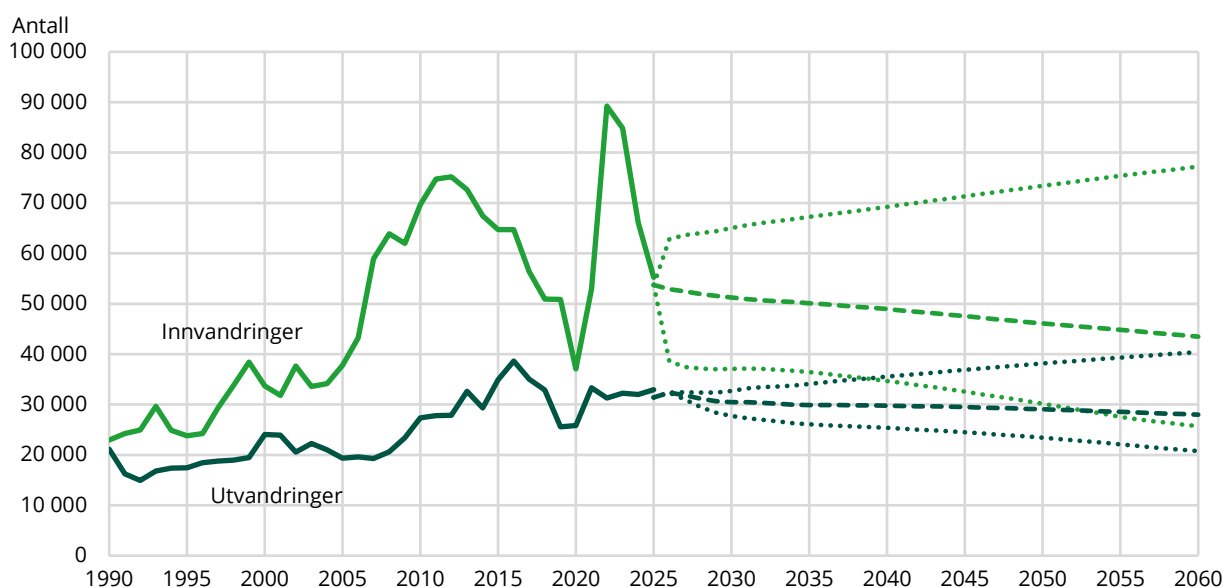
Framskrivning av utvandring lages ved å bruke utvandringssannsynligheter fra registerdata fra perioden 2015-2025 uten 2020 og 2021 (grunnet koronapandemien) for ulike aldersgrupper, innvandringsgrupper og etter botid i Norge. Vi har ekskludert pandemiårene, da vi ikke regner disse årene som representative for migrasjonsmønsteret. Sannsynligheten for utvandring er signifikant høyere for innvandrere enn for deres norskfødte barn, og utvandringssannsynligheten tenderer å synke med botid i Norge. Personer som tilhører den øvrige befolkning har den laveste utvandringssannsynligheten. Landgruppe 1 har høyest utvandringssannsynlighet, mens landgruppe 3 har lavest utvandringssannsynlighet blant innvandrere i Norge. Ettersom innvandring i et år fører til økt utvandring i påfølgende år, vil utvandringsantallet avhenge av antallet innvandrere. Utvandring har derfor bare ett alternativ (hovedalternativet).

4.5. Forutsetninger for inn- og utvandring

I figur 4.1 er de tre alternativene for inn- og utvandring presentert. Ifølge hovedalternativet framskrives innvandringen totalt sett til i overkant av 52 000 i 2026, mens de tilsvarende tallene under hhv. lav- og høyalternativet er i overkant av 38 000 og i overkant av 62 000. Ifølge hovedalternativet synker innvandringen til Norge til i overkant av 51 000 i 2030, mens innvandringen til Norge i 2030 er framskrevet til i overkant av 37 000 i lavalternativet og 65 000 i høyalternativet.

Ifølge hovedalternativet framskrives antall utvandring til av 32 300 i 2026. Etter dette antar vi at utvandringene gradvis reduseres hvert år. I hovedalternativet er framskrives antall utvandring til 29 000 i 2050 og i underkant av 26 000 i 2100.

Figur 4.1 Inn- og utvandring, registrerte tall 1990-2025 og framskrevne tall 2026-2060 i tre alternativer¹

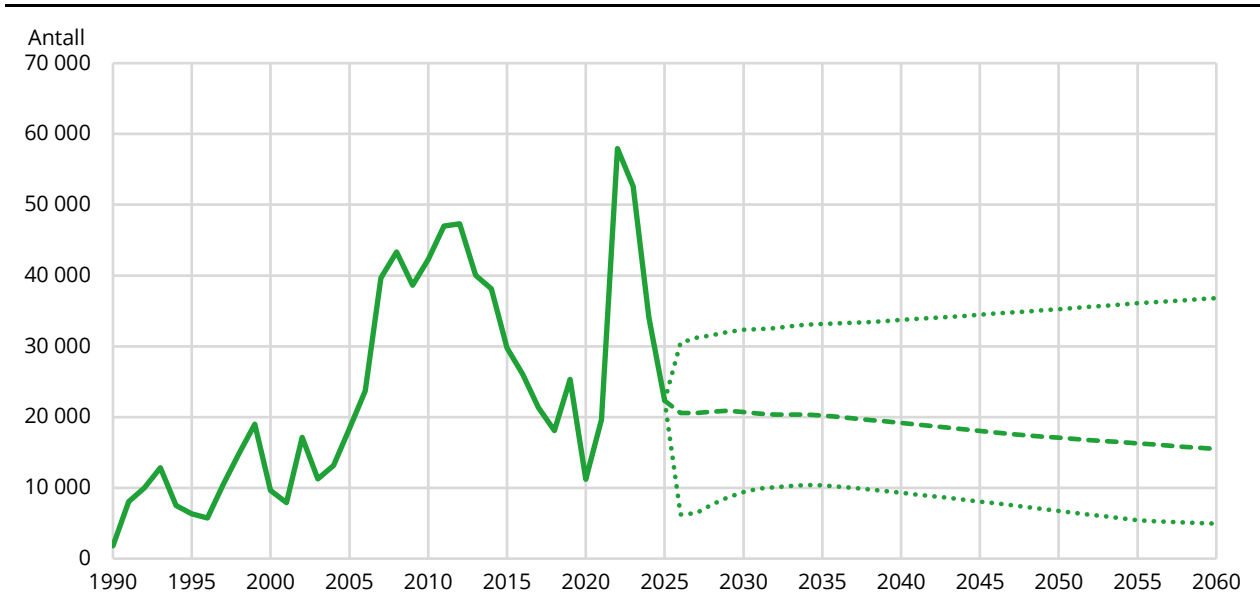
¹ Eksklusive personer som inn- og utvandrer samme kalenderår. Alternativene er hovedalternativet (MMM), høy innvandring (MMH) og lav innvandring (MML).

Kilde: Statistisk sentralbyrå

Nettoinnvandring

Figur 4.2 viser framskrevet nettoinnvandring for hovedalternativet, samt alternativene for lav og høy innvandring. Nettoinnvandringen er positiv gjennom hele framskrivingsperioden i alle tre alternativene. Vi forventer altså at det vil komme flere innvandrere til Norge, enn personer som forlater Norge. Nettoinnvandringen i hovedalternativet er i underkant av 17 200 i 2026. Både i årene 2050 og 2100 er nettoinnvandringen framskrevet til rundt 13 200.

Figur 4.2 Nettoinnvandring, registrerte tall 1990-2025 og fremskrevne tall 2026-2060, i tre alternativer¹

¹ De tre alternativene er MMM (hovedalternativet), MMH (høy innvandring) og MML (lav innvandring).
 Kilde: Statistisk sentralbyrå

Referanser

- Cappelen, Å. & Skjerpen, T. (2014). The effect on immigration of changes in regulations and policies: A case study. *Journal of Common Market Studies* 52(4): 810-25
- Thomas, M.J. & Tømmerås, A.M. (2024) Norway's 2024 national population projections: Results, methods, and assumptions. Reports 2024/19. Statistics Norway.
- Janssen, F., Bardoutsos, A., El Gewily, S., et al. (2021). Future life expectancy in Europe taking into account the impact of smoking, obesity, and alcohol. *Elife* 10: e66590
- NAV (2026). Alderspensjon for 2025. Statistikknotat. 21.05.2026. Tilgjengelig ved: [Alderspensjon for 2025](#)
- Syse, A., Kumar, B.N., Næss, Ø., et al. (2016). Differences in all-cause mortality between immigrants and the host population in Norway. *Demographic Research* 34(22): 615-56
- Syse, A., Dzamarija, M. T., Kumar, B. N., et al. (2018). An observational study of immigrant mortality differences in Norway by reason for migration, length of stay and characteristics of sending countries. *BMC Public Health* 18: 508

Figurregister

Figur 1.1	En oversikt over forutsetningene og befolkningsutviklingen for Norge, registrerte og framskrevne tall i tre alternativer	8
Figur 1.2	En sammenlikning av antallet eldre versus barn og unge, registrerte tall for 1900-2025 og framskrevne tall for 2027-2100.....	9
Figur 1.3	Årlig befolkningsvekst i Norge, registrerte tall 1960-2025 og framskrevne tall 2026-2060 i tre alternativer	11
Figur 1.4	Befolkningsvekst, nettoinnvandring og fødselsoverskudd, registrerte tall 1980-2025, framskrevne tall 2026-2060, hovedalternativet (MMM) ¹	12
Figur 1.5	Fødselsoverskudd og nettoinnvandring, registrerte tall 1900-2025 og framskrevne tall 2026-2060 i tre alternativer ¹	12
Figur 1.6	Befolkningen etter alder, registrerte tall 1980-2026 og framskrevne tall 2027-2060, hovedalternativet (MMM)	13
Figur 1.7	Folkemengden totalt, for eldre og for unge, med registrerte tall 1900-2026 og framskrevne tall 2027-2060, hovedalternativet (MMM) ¹	14
Figur 1.8	Antallet barn og unge i fire aldersgrupper og antallet eldre i to aldersgrupper, registrerte tall 1950-2026 og framskrevet 2027-2060, hovedalternativet (MMM).....	15
Figur 1.9	Forsørgerbrøken totalt, for eldre og for unge, med registrerte tall 1900-2026 og framskrevne tall 2027-2060, hovedalternativet (MMM)	16
Figur 1.10	Forsørgerbrøken for unge og eldre, registrerte tall 1950-2026 og framskrevne tall 2027-2060, i tre alternativer	17
Figur 1.11	Andel av befolkningen som tilhører de øvre aldersgruppene, registrerte tall 2000-2024 og framskrevne tall 2025-2060, i tre alternativer.....	17
Figur 1.12	Aldersfordelingen i befolkningen for utvalgte år, registrerte og framskrevne tall i hovedalternativet (MMM)	18
Figur 1.13	Befolkningspyramider, registrert 1980 og 2026, framskrevet 2050 i tre alternativer	19
Figur 1.14	Befolkningen i tre grupper etter innvandringsbakgrunn, registrerte tall 1980-2024 og framskrevne tall 2027-2060, hovedalternativet (MMM)	20
Figur 1.15	Innvandrere i Norge etter alder, registrerte tall 2026 og framskrevne tall for 2050, 2075 og 2100, hovedalternativet (MMM).....	20
Figur 1.16	Antall i befolkningen som er 70 år eller eldre etter innvandringsbakgrunn, registrerte tall for 2026 og framskrevne tall for 2027-2060, hovedalternativet (MMM).....	21
Figur 1.17	Norskfødte barn med to utenlandskfødte foreldre i Norge etter alder, registrerte tall for 2026 og framskrevne tall for 2050, 2075 og 2100, hovedalternativet (MMM)	21
Figur 1.18	Framsrevet befolkning fra 2018, 2020, 2022, 2024 og 2026	22
Figur 2.1	Samlet fruktbarhetstall for Norge, 1970-2025	24
Figur 2.2	Samlet fruktbarhetstall i Norge, registrerte tall 1990-2025 og framskrevne tall 2026-2060, i tre alternativer	25
Figur 3.1	Forventet levealder ved fødsel for menn (blå) og kvinner (rød), registrerte tall 2000-2025 og framskrevne tall 2026-2100 i tre alternativer	27
Figur 3.2	Gjenstående forventet levealder ved alder 50, 60, 70, 80 og 90 for menn (blå) og kvinner (rød), registrerte tall 2000-2025 og framskrevne tall 2026-2060, hovedalternativet.....	28
Figur 4.1	Inn- og utvandring, registrerte tall 1990-2025 og framskrevne tall 2026-2060 i tre alternativer ¹	31
Figur 4.2	Nettoinnvandring, registrerte tall 1990-2025 og framskrevne tall 2026-2060, i tre alternativer ¹	32

Tabellregister

Tabell 1.1	Befolkningsframskrivingene 2026. Nøkkeltall ved ulike forutsetninger ¹	10
Tabell 1.2	Eldre i ulike aldersgrupper i antall og prosent, registrerte og framskrevne tall for utvalgte år i tre alternativer ¹	14
Tabell 1.3	Framskrivingen i 2024, sammenlikningen av framskrevne og registrerte tall 2024 og 2025 ¹	23